Sfinții mucenici Evlampie și Evlampia († 303)

(s.v. 10 octombrie / s.n. 23 octombrie)

Materiale despre Sfinții mucenici Evlampie și Evlampia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Evlampie%20%C8%99i%20Evlampia%20(10%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Evlampie+%C8%99i+Evlampia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Evlampie+%C8%99i+Evlampia+

***

Aceşti Sfinţi mucenici Evlampie şi sora sa Evlampia au fost pe vremea împărăţiei lui Maximian (286-305), pe când în Nicomidia domnea Maxim. Deci, pornindu-se prigoana, mulţi dintre creştini se ascundeau în munte şi prin pustietăţi. Printre cei ascunşi se afla şi un tânăr Evlampie, care a fost trimis în cetate să cumpere pâine.

Şi el, mergând, a văzut cărţile împărăteşti la porţile cetăţii şi, citindu-le, a fost prins de închinătorii la idoli şi dus în faţa judecătorului şi, fiind întrebat, a mărturisit că este creştin. Şi a poruncit judecătorul să fie pus la chinuri, iar tânărul Evlampie le-a îndurat cu multă bărbăţie.

L-au dus apoi în capiştea idolilor şi l-au îndemnat să se închine lui Marte, zeul războiului. Iar el, în loc să jertfească, a poruncit idolului să cadă şi, căzând, s-a sfărâmat în ţăndări.

Deci, încăpând el la chinuri şi mai grele, a venit la privelişte şi sora sa Evlampia care, mărturisind că şi ea este creştină, se ruga de prigonitori să fie părtaşă la chinurile fratelui ei, pentru Hristos.

Şi, băgându-i pe amândoi într-un cazan cu apă în clocot şi rămânând nevătămaţi, multă lume a crezut în Hristos şi li s-au tăiat capetele tuturor, împreună cu dânşii.

Index

În această lună (octombrie), ziua a zecea - Sfinţii mucenici, Evlampie şi Evlampia (Minei).....4
Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Evlampie şi Evlampia, sora lui.....18
Acatistul Sfinților Evlampie și sora lui Evlampia (10 octombrie) 27
Imnografie 38
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia 40
Sfinții mucenici Evlampie și Evlampia - drumul spre sfințenie 45
Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Evlampie şi sora sa, Evlampia; Sfântul cuvios Teofil mărturisitorul 46
Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici Evlampie şi sora sa, Evlampia; Sfinții cuvioși Vasian și Teofil mărturisitorul.....48
Proloagele din 10 octombrie 50
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 10 octombrie.....54
Pomenirea Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia.....54
Pomenirea Sfinţilor mucenici monahi din Mânăstirea Zografu 55
Pomenirea Sfântului cuvios Teofil, mărturisitorul 56

Pomenirea Sfântului mucenic Teotecnus 56
Pomenirea Sfântului prea cuvios Vassian 56
Cântare de laudă la Sfinţii prea cuvioşi părinţi de la Mânăstirea Zografu 57
Cugetare 58
Luare aminte.....58
Predică despre suferinţele regelui David ca tipuri ale Patimii lui Hristos 59
Icoane.....61

În această lună (octombrie), ziua a zecea - Sfinţii mucenici, Evlampie şi Evlampia (Minei)

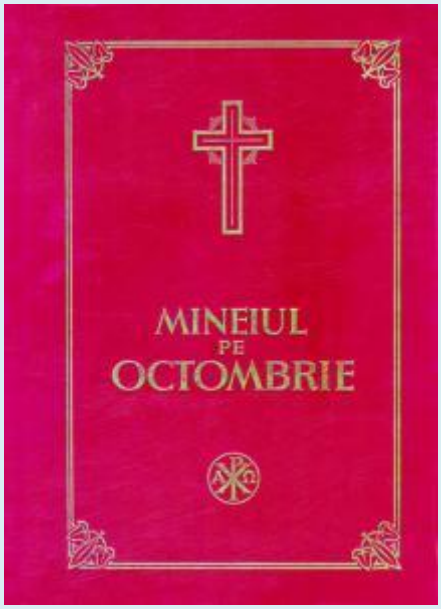

La Vecernie

La Doamne strigat-am... **Stihirile**, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Răsărit-a credincioşilor luminat pomenirea ta, mai strălucită decât soarele, luminând lumea cu luminări dumnezeieşti, Evlampie fericite; gonind negura patimilor şi întunericul dracilor. Pentru aceea te fericim şi peste an te cinstim, ca pe un luminător a toată lumea, ca pe un înfocat rugător.

Cu unghii de fier zgâriindu-te, cu făclii arzându-te, şi în temniţă închizându-te, pe lemn spânzurându-te, şi mâncare fiarelor dându-te, fericite, nemişcat ţi s-a păzit gândul cu darul cel dumnezeiesc, şi te-ai împodobit cu cununa biruinţei Evlampie. Pentru aceasta cu bucurie cinstim pomenirea ta.

Pe mult-meşteşugăreţul cel ce a rănit pe Eva, şi o a izgonit din Rai, tu fiind rănită de dragostea Iui Hristos, Împăratului tuturor, Evlampio, l-ai rănit, răbdând cu tărie rana trupului, şi toată munca; pentru aceea cu împărtăşirea cea mai bună ai nimerit dumnezeiasca îndumnezeire, rugându-te pentru toţi cei ce cu credinţă te laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul*

Unirea numelui amestecându-se cu iubirea de fraţi, şi curăţia unindu-se cu nepăsarea de dureri, au păzit întreagă tăria cea bună a gândului; că unde este Dumnezeu cel dorit, toată lumea se defăimează. O minune! Şarpele s-a omorât, şi cel ce a grăit nedreptate către înălţime, s-a surpat de fraţii pământeni mucenici, de Evlampie înţeleptul şi de Evlampia. Acestora cu cântări bine alcătuite să strigăm: Voi care bine aţi săvârşit călătoria întru Hristos, cereţi lumii pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Bucură-te, căruţă neapusă a Soarelui, cea cu chipul de soare, ceea ce ai strălucit pe Soarele cel necuprins cu mintea. Bucură-te, minte, care străluceşti luminări dumnezeieşti, şi cu lumina cea de fulger luminezi marginile pământului. Ceea ce cu adevărat arunci raze de aur, cea prea frumoasă şi cu totul fără prihană, care ai strălucit credincioşilor Lumina cea neînserată.

A Crucii, a Născătoarei*, asemenea*

Sparge zapisul strămoşului Adam cel din veac, împungându-Ţi-se coasta Mult-milostive; şi firea oamenilor cea lepădată se sfinţeşte cu picăturile sângelui Tău, strigând: Slavă milostivirii Tale, slavă dumnezeieştii Tale răstigniri, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stihoavna din Octoih.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfinţilor, glasul al 4-lea*

Cu lumina Treimii strălucindu-se însoţirea cea de buni fraţi, a surpat cruzimea tiranilor. Pentru aceea călcând văpaia, şi dănţuind, cântau: Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii împreună ? Şi uitându-se spre mărirea cea dumnezeiască, s-au învrednicit veşnicei fericiri, rugându-se pururea lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Fiind clătinat de năvălirile dracilor, şi împins în prăpastia pierzării, milostiveşte-te Stăpână, şi mă întăreşte pe piatra bunătăţilor; risipeşte sfaturile vrăjmaşilor, şi mă învredniceşte a face poruncile lui Iisus, Fiului tău şi Dumnezeului nostru; ca să aflu iertare în ziua judecăţii.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Maică neispitită de bărbat cu totul fără prihană, te-ai arătat lui Dumnezeu, Celui ce a primit Crucea şi cinstitele patimi şi dureri; care a pătimit de bunăvoie, ca să mântuiască pe oameni, care cu darul a încetat patimile. Pentru aceea roagă-te să mă mântuiesc cu rugăciunile tale, Maică Fecioară Stăpână cea mai cinstită decât îngerii.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

La Utrenie

Canoanele al Octoihului şi al sfinţilor pe 4.

Canonul mucenicilor

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Fiind luminaţi cu razele cele prea luminate, ale Luminii celei cu trei străluciri, biruitorilor mucenici, cereţi luminare, nouă celor ce cinstim pomenirea voastră, cea pururea prăznuită.

Raze de soare străluceşte cinstita şi înfrumuseţată prăznuire a mucenicilor, şi pururea luminează tăinuit marginile pământului, cu puterea Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu trup tânăr, tare ai biruit mucenice, pe începătorul răutăţii cel vechi răbdând munci şi foc şi năpădiri de rele, fericite Evlampie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Fiind scăpaţi cu adevărat Fecioară prea curată, de osânda cea strămoşească prin naşterea ta, cu glasuri de cântări te fericim pururea noi credincioşii, ca pe o Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum tu...

Săvârşit-ai luptele cu tărie, răbdând munci şi chinuri amare, întărindu-te de faţă cu nădejdile bunătăţilor celor viitoare, mărite Evlampie.

Văzându-te pe tine mucenice îmbrăcat cu mărirea cea luminată a mucenicilor, s-a dat pe sineşi cu totul la chinuri cinstita Evlampia, cugetând ca şi tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind pe Hristos mucenice, toate pornirile tiranilor cele văzute, întru nimica le-ai socotit, Evlampie pătimitorule biruind cu credinţa pe cei pierzători.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Roagă-te prea curată Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce te cinstesc pururea, să se izbăvească de toată pornirea cea vicleană a potrivnicilor, şi de patimile cele pierzătoare de suflet.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor Tăi Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Norii cei cumpliţi ai chinurilor cu tărie defăimându-i, pătimitorilor prin darul Mântuitorului aţi strălucit ca Soarele; şi fiind legaţi dimpreună dumnezeieşte cu dragoste frăţească, la osteneli asemenea prea luminat v-aţi slăvit. Drept aceea după sfâr-

şit, aţi luat de la înălţime dar fără de sfârşit, a tămădui bolile, voi fraţi împreună pătimitori; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Fecioară Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel smerit, fiind acum necârmuit, se îneacă în valurile supărărilor vieţii, lovit de viforul lor, arătându-se plin peste măsură de povara păcatelor, şi ameninţat a merge în fundul iadului; apucă înainte prea sfântă mireasă a lui Dumnezeu, şi cu mila rugăciunilor tale dându-i linişte, aşază-l în limanul tău; că tu eşti liman sufletesc, tu scăpare de greutatea păcatelor, şi-mi suie sufletul meu către înălţime.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua văzând pe Mieluşelul, Păstorul şi Mântuitorul pe Cruce, se văita lăcrimând, şi cu amar striga: Lumea se veseleşte luând prin Tine mântuire, iar pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru milostivirea milei, îndelungrăbdătorule Doamne, adâncul milei şi izvor nedeşertat. Milostiveşte-Te, şi dăruieşte iertare greşelilor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeieştile Tale patimi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Astupat-ai gurile fiarelor celor sălbatice, cu chemările dumnezeieşti, înfrumuseţându-te cu mărire îngerească, şi împodobindu-te cu sfinţitele străluciri ale muceniciei.

Locuinţă însufleţită, locaş prea sfinţit, te-a aflat pe tine darul Duhului, înţelepte mucenice Evlampie; cu care fiind întărit, ai surpat la pământ lăcaşurile idolilor.

Fost-a nemişcată, neîngrozită, nestrămutată de toate vicleniile muncilor celor cumplite Evlampia cea pururea pomenită, fiind întărită întru Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobiţi cu sângiurile muceniciei, şi păzind între voi, fericiţilor, unirea cu credinţă frăţească, v-aţi lepădat de cugetele cele întunecoase ale tiranilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pricepând de departe, foarte arătat Avacum, te-a numit pe tine Curată, munte umbrit cu bunătăţile; din care ni S-a arătat, Cel ce luminează sufletele noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, Cel ce chemi din negura greşelilor.

Ca nişte zori prea frumoase ai lucit, şi ca o stea de zi cu adevărat, ca soarele cel prea luminat, luminând pe credincioşi dumnezeieşte, cu razele nevoinţelor, şi ale minunilor, mucenice Evlampie.

Foarte mari dureri suferind, şi mulţimea necontenitelor rele, socotindu-le ca nişte dulci plăceri, Evlampie, bucurându-te, ai moştenit răsplătirile cele dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vărsând pâraie de sânge cinstită muceniţă, ai câştigat pârâul fericirii prea lăudată, şi mărire neveştejită în veac, şi desfătarea cea dulce a Raiului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Toate săbiile vrăjmaşului au lipsit de tot cu adevărat, prea curată Fecioară fără prihană; că tu ai născut pe Dumnezeul tuturor, Cel ce cu Crucea a surpat trufia vrăjmaşului.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o...

Întinzându-vă mucenicilor, chinuindu-vă cumplit şi aruncându-vă fiarelor, tăindu-vă mădularele şi aruncându-vă în foc materialnic, nu v-aţi lepădat de credinţa cea fără prihană.

Valurile muncilor, care se înălţau cu tărie, din poruncile muncitorilor, n-au putut să înece tăria gândului pătimitorilor; că se întăreau de mâna cea dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În curgerile sângiurilor, ce s-au vărsat din voi, aţi înecat pe vrăjmaşul Faraon, iară Biserica lui Hristos o aţi adăpat cu bună credinţă, înflorind întru credinţă nebiruiţilor mucenici.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ca ploaia S-a deşertat în pântecele tău Dumnezeu, pentru nespusa îndurare, şi cu pârâul desfătării toate le-a adăpat Stăpână, şi lumea fiind stricată, a înnoit-o.

Irmosul: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea Multmilostive.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Pe vitejii mucenici şi fraţi după trup, pe înţeleptul Evlampie şi pe Evlampia să-i cinstim; că aceştia meşteşugirile tiranilor le-au ruşinat, cu puterea Celui ce S-a răstignit; pentru aceasta s-au arătat mucenicilor mărire, împreună şi laudă.

Icos: Pe însoţirea pătimitorilor, astăzi să o lăudăm credincioşilor, cu cântări sfinţite şi cu laude; că au surpat înşelăciunea idolilor, stingând focul mulţimii dumnezeilor. Au ruşinat pe draci şi de mânia tiranilor nu s-au spăimântat, neîngrozindu-se de sabie şi de foc, nici de pornirile fiarelor celor sălbatice; nevoindu-se bine, Evlampie cel lăudat dimpreună şi cu cinstita Evlampia, arătându-se fraţi împreună pătimitori, mărirea mucenicilor şi lauda.

Sinaxar

În această lună în ziua a zecea, Sfinţii mucenici Evlampie şi Evlampia.

Stih: Şi mai înainte apucând tăiere Evlampia.
Cu Evlampie cel tăiat se împărtăşeşte de cunună.

Tăiaţi au fost în a zecea zi, Evlampie şi sora lui Evlampia.

Aceşti sfinţi mucenici au fost pe vremea lui Maximian, domnind în Nicomidia Maxim. Pe atunci mai mulţi creştini ascunşi în munte, trimiseră pe Sfântul Evlampie la cetate ca să le cumpere pâine.

Iar el mergând, s-a prins de slujitorii idoleşti; şi punându-l înaintea împăratului şi întrebându-l, se mărturisi pe sine că este creştin; şi intrând în capiştea idolilor, în loc să jertfească, el porunci idolului lui Aris să ca-dă, şi căzu de se sfărâmă.

Pus fiind la muncă, veni Evlampia soră-sa la mijloc, şi i se ruga să facă rugăciune pentru dânsa, ca să mărturisească şi ea împreună cu dânsul.

Deci băgându-i într-o căldare ce fierbea, şi rămânând nevătămaţi, crezură două sute de bărbaţi, şi li s-au tăiat capetele împreună cu dânşii.

Tot în această zi, Sfinţii două sute de mucenici ce s-au tăiat cu Sfântul Evlampie.

Stih: Şi cincizecimea împătrită a bărbaţilor.
Ce s-au săvârşit prin sabie, o dumnezeiesc sfârşit!

Tot în această zi, părintele nostru Vasian.

Stih: Vasian Iăsând viaţa cea de jos.
Cu bucurie merge la treapta de sus.

Acest prea cuvios părintele nostru Vasian era de la răsărit, din Siria. Iar în zilele împăratului Marchian a venit în Constantinopol, şi atât a strălucit cu faptele şi cu minunile, cât împăratul a zidit o biserică întru numele lui, care se află şi până astăzi.

Şi i s-a înmulţit numărul ucenicilor până la trei sute dintre care era şi prea cuvioasa Matrona.

Deci, trăind aşa şi pe mulţi aducând lui Dumnezeu, şi tămăduind boli, şi fiind făcător de nespuse minuni, întru adânci bătrâneţe către Domnul s-a dus.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Teofil mărturisitorul.

Stih: Numirea cu faptele Teofil arătându-o.

S-a nevoit pentru dumnezeiasca bărbătească icoană.

Acest fericit părintele nostru Teofil, a fost născut aproape de Tiberiupol din părinţi creştini, şi când a fost de trei ani, primind Sfântul Botez, îl luară părinţii şi merseră în muntele Selentiul, unde aflând pe cuviosul părintele nostru Ştefan, şi luând binecuvântare de la dânsul, se duseră la casa lor.

Deci de atunci se nevoia copilul la învăţătura cărţii. Şi dacă ajunse la treisprezece ani, se duse iarăşi la prea cuviosul Ştefan.

Acesta văzându-l, îi zise: Pentru ce ai venit fiule la mine ?

Iar copilul îi răspunse: M-ai chemat părinte; şi eu lăsându-mi părinţii am venit aici.

Şi iarăşi zise cuviosul: Când te-am chemat fiule, şi ce ţi-am zis: Lucrând eu, zice, la ţarină, mi-ai zis: Fiule Teofile, te-ai depărtat de la Domnul, care zice: Ridică-ţi Crucea, şi urmează mie. Dintru aceste cuvinte rănindu-mă la inimă ţi-am venit pe urmă până la uşă; şi aflându-o încuiată, te-ai făcut nevăzut de la ochii mei, şi rămăsei singur; şi mi se pare părinte sfinte, precum îţi cunosc vorba, să nu fi fost tu cel ce m-ai chemat; nu te întoarce dar de către robul tău, care cere mântuire.

Iar cuviosul părinte mulţumind lui Dumnezeu, luă copilul la dânsul, crescându-l, şi deprinzându-l cu nevoinţa şi cu petrecerea vieţii călugăreşti. Apoi peste trei ani chemând părintele pe Egumenul lavrei, a dat copilul pe mâna lui, şi luându-l la mânăstirea lui, îi tunseră părul.

Iar părinţii lui nu părăseau căutându-l, şi nevoindu-se să afle pe cel ascuns; şi după câţiva ani, aflând cele despre copil, au mers la egumenul, cerând cu poftă să le arate pe fiul lor; iar egumenul întâi mâhnindu-se foarte de acest lucru, nicicum se plecă; dar dacă a văzut întristarea lor şi fără de voie l-a arătat.

Văzându-l părinţii, în cinul ce se afla, pornindu-se spre plângere, amestecată cu bucurie, îmbrăţişându-l şi sărutându-l, ce nu zicea, şi ce nu făcea, cât era destul să pornească şi pe cele fără de suflet spre bucurie ? Atunci bucurându-se câteva zile cu fiul lor, şi cu adevărat cunoscând darul ce era asupra lui, se adeveriră către egumenul cu jurământ, că întorcându-se acasă poftea să-şi aibă şi copilaşul cu dânşii; ca să facă o mănăstire cu cheltuiala lor, precum demult doreau; şi deoarece acum este vremea aceea, trebuia să se apuce de lucru.

Apărându-se egumenul, găsiră cu cale să ia de la Dumnezeu răspunsul acestui lucru. Şi a făcut rugăciune şi post trei zile neîncetat, şi săvârşind rugăciunea: O minunate sunt lucrurile Tale, Doamne! Se auzi un glas de sus în biserică, poruncind: Să sloboadă copilul.

Pe care luându-l părinţii împreună şi cu oarecari fraţi din mănăstire, se întoarseră cu bucurie la casa lor. Deci făcându-se în scurtă vreme mânăstirea, se afla Sfântul Teofil petrecând într-însa sihăstreşte de câţiva ani.

Iară fiara cea hulitoare Leon împăratul, luptătorul de icoane, făcu de veni sfântul înaintea lui, şi mărturisind închinăciunea Sfintelor icoane, porunci să-l bată cu vine de bou; apoi să-i lege strâns mâinile îndărăt, şi să-l ducă pe calea ce mergea la Niceea.

Şi pe stâlpnicul Longin, să-l întindă cu faţa în sus pe pământ, şi să-i ardă pe cap icoanele ce s-au aflat.

Iar Sfântul Teofil ajungând la Niceea, stătu înaintea judecăţii, şi nesuferind păgânul îndrăznirea şi mustrareasSfântului porunci să-l întindă pe doi stâlpi cruciş, şi să-i rumpă carnea cu vine de bou uscate. Şi păgânul văzând că-i curgea sângele ca un izvor, de se roşea pământul, se sculă şi el de pe scaun, de bătea însuşi pe sfântul peste obraz multe ceasuri. Deci după ce încetă a-l bate, porunci să-l încalţe cu încălţăminte de fier arsă, şi să alerge înaintea lui.

Atunci Ipatul, umilindu-se de patimile sfântului îi zise: Oare numai tu Teofile şi cu de ai tăi, vă aflaţi fără minte la închinăciunea icoanelor ?

Iar sfântul zise: Dacă vei vrea, ia să cercăm din Sfintele Scripturi despre întrebarea aceasta că te ştiu că bine le ştii. Şi de mă vei rămânea cu socoteala, voi părăsi închinăciunea icoanelor; iar de vei rămânea tu, vei voi să te închini lor ?

Boierul zise: Fără îndoială, aşa să fie!

Atunci sfântul făcându-şi voie bună, începu a se întreba pentru cinstea şi rânduiala Sfintelor icoane.

Şi rămânând sfântul pe boier, acesta zise către el: Cinstite bătrânule, eu voi pune nevoinţă să plec pe împăratul, să urmeze la această cunoştinţă de voi putea. Iar tu du-te la chilia ta.

Iar sfântul se mâhni că nu-şi săvârşi calea muceniciei; însă având rănile îi părea bine. Şi întorcându-se la mânăstire, a dus mare bucurie fraţilor, şi prietenilor şi rudelor, şi tuturor câţi erau pe aproape.

Deci trecând puţină vreme de la întoarcerea lui de la mărturisire la mânăstire, cunoscând fericitul mutarea sa cea după pământ spre ceruri, şi bine tocmind lucrurile mânăstirii, şi învăţând şi binecuvântând pe toţi, s-a mutat către Domnul, pe care îl dorea; a căruia este mărirea în veci, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri; iară pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul a plecat a striga: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Urmând cu darul celor trei tineri, mucenici ai Domnului, aţi călcat focul, răcorindu-vă cu focul Duhului cel fără de materie, şi cântând lui Hristos: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Strujindu-li-se trupul, se întărea dragostea cea către Ziditorul; că sfinţii cu toată plecarea către Dumnezeu îndumnezeindu-se, cântau cu credinţă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Defăimându-ţi mişcările inimii cu dumnezeieştile suişuri, stai biruitorule pe Piatra cea neclintită şi nemişcată a vieţii, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, care însemnau mai înainte naşterea ta. Că dumnezeiescul Foc nearzându-te, S-a sălăşluit întru tine, şi pe toţi i-a luminat a striga: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Foarte frumos te-ai arătat cu sufletul şi cu trupul, fiind împresurat cu chinurile gerului, mucenice pătimitorule; şi nebiruindu-te nicidecum, cântai Stăpânului Hristos în veci.

Ritorisind dimpreună pe prea îndumnezeitul Cuvânt, au defăimat dogma cea fără de Dumnezeu mucenicii lui Dumnezeu şi ai Împăratului tuturor, cei legaţi cu rudenia frăţească.

Jertfe şi dumnezeieşti arderi de tot, miei de bunăvoie jertfiţi, junghieri fără de prihană, prinos primit lui Dumnezeu v-aţi adus la masa cea cerească, purtătorilor de chinuri.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cunoscându-te stea limpede, cu chipul de lumină care luminezi cu razele tămăduirilor sufletele tuturor, biruitorule Evlampie, cu credinţa te lăudăm în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Bucură-te, Fecioară neispitită de nuntă cu totul fără prihană, limanul celor înviforaţi de valuri. Bucură-te, mireasa lui Dumnezeu. Bucură-te, curăţirea păcătoşilor. Bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci Hristoase cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este...

Dorind a vedea mărirea Atotţiitorului şi frumuseţea Lui cea neasemănată, n-ai băgat în seamă necinstea vieţii, răbdând moarte de ocară, mărite, care ţi-a adus mărirea cea de-a pururea, mucenice Evlampie.

Ca o lumină, ca un sfeşnic pururea luminos, te-ai arătat Evlampie celor din noaptea vieţii, şi gonind noaptea întunericului, ai risipit negura patimilor, cu lumina tămăduirilor, pătimitorule de Dumnezeu fericite.

Împodobindu-vă înşivă, cu frumoase podoabe vopsite din sângiurile voastre mucenicilor, staţi înaintea Domnului purtând cununi, şi cântând împreună cu îngerii: Sfântă, Sfântă, Sfântă eşti Treime, ceea ce toate le lucrezi şi eşti atotputernică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aduceţi-vă aminte de noi cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea voastră, cea pururea cinstită şi sfinţită, plină de lumină şi de strălucire, biruitorilor mucenici şi care ne închinăm cu credinţă moaştelor voastre, ferindu-ne pe toţi de toate supărările.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti locaş Luminii care a strălucit cu cuviinţă dumnezeiască din tine Curată şi fără prihană, luminează ochii sufletului meu, gonind întunericul necunoştintei, şi pierzând negura păcatului.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Cetele îngereşti; iar prin tine Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Luminânda:

Podobie: Femei auziţi...

După datorie cu cuviinţă să lăudăm pe gânditorii de cele cereşti, pe Evlampie şi pe Evlampia, pe sfinţiţii pătimitori, ca pe nişte fraţi mucenici, şi să săvârşim cu cântări pomenirea lor cea prea luminată; că aceştia îmblânzesc pe Dumnezeu pentru lume.

A Născătoarei

Cu picăturile milei tale, adapă sufletul meu cel topit de arsura păcatului. Şi luminează gândul meu cel întunecat de patimi, îndreptându-l arătat spre privirea cea nematerială a Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Sursa:
https://sites.google.com/site/ortodox007/Mineiele-Bisericii-Ortodoxe/Mineiul-pe-octombrie#ancorao10

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Evlampie şi Evlampia, sora lui

Troparul Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia, sora lui, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1, glasul al 6-lea

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminaţi cu razele cele prea luminate ale Luminii celei cu trei Străluciri, biruitorilor mucenici, cereţi luminare nouă, celor ce cinstim sfântă pomenirea voastră cea pururea prăznuită.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Raze de soare străluceşte cinstita şi înfrumuseţată prăznuire a mucenicilor şi pururea luminează tăinuit marginile pământului cu puterea Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu trup tânăr, tare ai biruit mucenice, pe începătorul răutăţii celei vechi, răbdând chinuri şi foc şi năpădiri de rele, Sfinte fericite Evlampie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind scăpaţi cu adevărat Fecioară prea curată, de osânda cea strămoşească prin naşterea ta, cu glasuri de cântări te fericim pururea noi, credincioşii, ca pe o Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu...

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşit-ai luptele cu tărie, răbdând chinuri şi pedepse amare, întărindu-te de faţă cu nădejdile bunătăţilor celor viitoare, Sfinte mărite Evlampie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te pe tine, mucenice, îmbrăcat cu mărirea cea luminată a mucenicilor, s-a dat pe sineşi cu totul la chinuri cinstita Evlampia, cugetând ca şi tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind de Hristos, mucenice, toate pornirile tiranilor cele văzute, întru nimic le-ai socotit, Sfinte Evlampie, pătimitorule biruind cu credinţa pe cei pierzători.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Roagă-te, prea curată Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce te cinstesc pururea, să se izbăvească de toată pornirea cea vicleană a potrivnicilor şi de patimile cele pierzătoare de suflet.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astupat-ai gurile fiarelor celor sălbatice, cu chemările cele dumnezeieşti, înfrumuseţându-te cu mărire îngerească şi împodobindu-te cu sfinţitele străluciri ale muceniciei.

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locuinţă însufleţită, locaş prea sfinţit, te-a aflat pe tine harul Duhului, înţelepte mucenice Evlampie; cu care fiind întărit, ai surpat la pământ locaşurile idolilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Evlampia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fost-a nemişcată, neîngrozită, nestrămutată de toate vicleniile, chinurilor celor cumplite, Sfânta Evlampia cea pururea pomenită, fiind întărită întru Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobiţi cu sângiurile muceniciei şi păzind între voi, fericiţilor, unirea cu credinţă frăţească, v-aţi lepădat de cugetele cele întunecoase ale tiranilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pricepând de departe foarte arătat proorocul Avacum, te-a numit pe tine, Curată, munte umbrit cu virtuţile; din care ni s-a arătat Cel ce luminează sufletele noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte zori prea frumoase ai strălucit şi ca o stea de zi cu adevărat, cu Soarele cel prea luminat, luminând pe credincioşi dumnezeieşte, cu razele nevoinţelor şi ale minunilor, Sfinte mucenice Evlampie.

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Foarte mari dureri suferind şi mulţimea necontenitelor rele socotindu-le ca nişte dulci plăceri, mucenice Evlampie, bucurându-te, ai moştenit răsplătirile cele dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vărsând pâraie de sânge cinstită muceniţă, ai câştigat pârâul fericirii, prea lăudată şi mărire neveştejită în veac şi desfătarea cea dulce a Raiului ai dobândit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Toate săbiile vrăjmaşului au lipsit de tot cu adevărat, prea curată Fecioară fără prihană; că tu ai născut pe Dumnezeul tuturor, cel ce cu Crucea a surpat trufia vrăjmaşului.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întinzându-vă, mucenicilor, chinuindu-vă cumplit şi aruncându-vă fiarelor, tăindu-vă mădularele şi aruncându-vă în foc materialnic, nu v-aţi lepădat de credinţa cea fără de prihană.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Valurile chinurilor care se înălţau cu tărie, din poruncile judecătoreşti, n-au putut să înece tăria gândului pătimitorilor; că se întăreau de mâna cea dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În curgerile sângiurilor, ce s-au vărsat din voi, aţi înecat pe duşmanul Faraon, iar Biserica lui Hristos aţi adăpat-o cu dreaptă credinţă, înflorind întru credinţă, nebiruiţilor mucenici.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ca ploaia s-a deşertat în pântecele tău Dumnezeu, pentru nespusa îndurare şi cu pârâul desfătării toate le-a adăpat, Stăpână şi lumea fiind stricată, a înnoit-o.

Irmosul: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Pe vitejii mucenici şi fraţi după trup, pe înţeleptul Evlampie şi pe Sfânta Evlampia să-i cinstim; că aceştia uneltirile tiranilor le-au ruşinat, cu puterea Celui ce S-a răstignit; pentru aceasta s-au arătat mucenicilor mărire, împreună şi laudă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând cu harul celor trei tineri mucenici ai Domnului, aţi călcat focul, răcorindu-vă cu focul Duhului cel fără de materie şi cântând lui Hristos: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Strujindu-li-se trupul, se întărea dragostea cea către Ziditorul; că sfinţii cu toată plecarea către Dumnezeu îndumnezeindu-se, cântau cu credinţă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Defăimându-ţi mişcările inimii cu dumnezeieştile suişuri, stai, biruitorule, pe piatra cea neclătinată şi nemişcată a vieţii cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, închipuind mai înainte naşterea ta. Că dumnezeiescul Foc, nearzându-te, S-a Sălăşluit întru tine şi pe toţi i-a luminat a cânta: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Foarte frumos te-ai arătat cu sufletul şi cu trupul, fiind împresurat cu chinurile gerului, mucenice pătimitorule; şi nebiruindu-te nicidecum, cântai Stăpânului Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ritorisind dimpreună pe prea îndumnezeitul Cuvânt, au defăimat dogma cea fără de Dumnezeu mucenicii lui Dumnezeu şi ai Împăratului tuturor, cei legaţi cu rudenie frăţească.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfe şi dumnezeieşti arderi de tot, miel de bunăvoie jertfiţi, junghieri fără de prihană, prinos primit lui Dumnezeu v-aţi adus la Masa cea Cerească, purtătorilor de chinuri.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cunoscându-te stea limpede, cu chipul de lumină care luminezi cu razele tămăduirilor sufletele tuturor, Sfinte biruitorule Evlampie, cu credinţă te lăudăm în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Bucură-te, Fecioară neispitită de nuntă, cu totul fără prihană, limanul celor înviforaţi de valuri. Bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu. Bucură-te, curăţirea păcătoşilor. Bucură-te, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este...

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a vedea mărirea Atotţiitorului şi frumuseţea Lui cea neasemănată, n-ai luat în seamă necinstea vieţii, răbdând moarte de ocară, mărite care ţi-a adus mărirea cea de-a pururea, Sfinte mucenice Evlampie.

Stih: ***Sfinte mucenice Evlampie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o lumină, ca un sfeşnic pururea luminos, te-ai arătat, Sfinte mucenice Evlampie, celor din noaptea vieţii şi gonind noaptea întunericului, ai risipit negura patimilor, cu lumina tămăduirilor, pătimitorule de Dumnezeu fericite.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobindu-vă înşivă, cu frumoase podoabe vopsite din sângiurile voastre, Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia, staţi înaintea Domnului, purtând cununi şi cântând împreună cu îngerii: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Sfântă eşti, Treime, ceea ce toate le lucrezi şi eşti Atotputernică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aduceţi-vă aminte de noi, cei ce cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea voastră, cea pururea cinstită şi sfinţită, plină de lumină şi de strălucire, biruitorilor mucenici şi care ne închinăm cu credinţă la sfintele voastre moaştele, ferindu-ne pe toţi de toate încercările.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti locaş Luminii care a strălucit cu cuviinţă dumnezeiască din tine Curată şi fără prihană, luminează ochii sufletului meu, gonind întunericul necunoştinţei şi pierzând negura păcatului.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Norii cei întunecaţi ai chinurilor cu tărie defăimându-i, pătimitorilor, prin harul Mântuitorului aţi strălucit ca Soarele; şi fiind legaţi dimpreună dumnezeieşte cu dragostea frăţească, la osteneli asemenea prea luminat v-aţi slăvit. Drept aceea, după sfârşit, aţi luat de la Înălţime har fără de sfârşit, a tămădui bolile, voi, fraţi împreună pătimitori; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fecioară Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel smerit, fiind acum necârmuit, se îneacă în valurile supărărilor vieţii, lovit de viforul lor, arătându-se plin peste măsură de povara păcatelor şi ameninţat a merge în fundul iadului; apucă înainte, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu şi cu mila rugăciunilor tale dându-i linişte, aşează-l în limanul tău; că tu eşti liman sufletesc, tu scăpare de greutatea păcatelor şi-mi suie sufletul meu către Înălţime.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mieluşeaua văzând pe Mieluşelul, Păstorul şi Mântuitorul pe Cruce, se văita lăcrimând şi cu amar grăia: lumea se veseleşte luând prin tine mântuire, iar pântecele meu arde văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Îndelung Răbdătorule, Doamne, Adâncul milei şi Izvor nedeşertat, milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare greşelilor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeieştile Tale Patimi.

Acatistul Sfinților Evlampie și sora lui Evlampia (10 octombrie)

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfintilor mucenici Evlampie si sora lui Evlampia - 10 octombrie -slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=OG3dzptNmfQ

&&&

Tropar, glas 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condac, glas 8: Vă lăudăm, Sfinților mucenici Evlampie și Evlampia, căci ați rușinat uneltirile dușmanului omenirii prin puterea rugăciunii și a credinței. Rugați-vă lui Dumnezeu pentru sufletele noastre!

După obișnuitul început se zic:

Condacul 1
Îi cinstim pe frații aleși de Dumnezeu, pe Sfinții Evlampie și sora lui, Evlampia ridicându-le cântări sfinte căci ei ne eliberează de necazuri prin rugăciunile lor și le strigăm cu recunoștință: ***Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!***

Icos 1
Ați fost precum îngerii, Sfinților Evlampie și Evlampia, primind cununa mucenițiciei, căci Duhul Sfânt a fost cu voi deși ați fost chinuiți și v-a întărit în toată suferința. Iar noi, tineri și bătrâni, vă rugăm să primiți aceste cântări de mulțumire:
Bucurați-vă, răsăriți din rădăcina nobilă a credinței înmiresmate;
Bucurați-vă, împodobiți cu har pentru Biserica lui Hristos;
Bucurați-vă, că inimile voastre credincioase au fost luminate de har;
Bucurați-vă, că în mod firesc ați luat armele rugăciunii împotriva împăratului lumesc;
Bucurați-vă, că v-ați albit sufletele în sângele muceniciei;
Bucurați-vă, că ați primit coroanele nepieritoare de la Domnul;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 2
Văzând prigoana răului Maximian împotriva creștinilor, nu te-ai temut, Sfinte Evlampie înțelepțit de Dumnezeu, râzând de porunca nebună a împăratului care poruncea să fie uciși toți frații în Hristos Iisus. Iar Domnului, care îi prea mărește pe cei care Îl prea măresc, I-ai cântat cu glas mare: ***Aliluia!***

Icos 2
Fiind luminat de Dumnezeu, având o dragoste foarte mare de a mărturisi numele lui Hristos, ai fost dus fără teamă la judecata nedreaptă și L-ai mărturisit cu îndrăzneală pe Dumnezeu înaintea tuturor. Noi, slăvind pe Domnul, după ce ne-am întărit prin puterea ta, strigăm:
Bucură-te, că nu ai primit măgulirile și sfaturile judecătorului rău;
Bucură-te, căci nu te-ai rușinat de încrederea în ajutorul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că nu te-ai temut de chinurile crude;

Bucură-te, că ai rușinat părtășia cea rea;
Bucură-te, neînfricat propovăduitor al adevărului;
Bucură-te, războinic pentru credința ortodoxă;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 3

Prin puterea lui Dumnezeu de sus ai fost întărit în chinuri, Sfinte Evlampie, cu curaj pentru Hristos ai îndurat toate durerile, întărindu-te în suferințe, rugându-te Domnului tău și cântând: ***Aliluia!***

Icos 3

Ai avut credință neclintită în Hristos, Sfinte Evalmpie, nu ți-a fost frică de mustrări și cu toate chinurile care erau pregătite împotriva ta, te rugai cu ambii ochi îndreptați spre Rai, cântând slava lui Dumnezeu. În același mod, slăvim minunata ta putere:
Bucură-te, că ai respins întunericul lumesc;
Bucură-te, că te-ai apropiat de Lumina nevăzută;
Bucură-te, că i-ai supus pe chinuitorii nemiloși;
Bucură-te, zdrobind dușmanul neamului omenesc;
Bucură-te, dorindu-ți slava cea cerească, tu cel mântuit;
Bucură-te, dragoste aprinsă pentru Hristos, având părtășie cu chipurile sfinților;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 4

O furtună de ispite și de dureri s-a pogorât asupra ta, fiindcă judecătorul nedrept ți-a pregătit noi chinuri stingându-și furia nesățioasă, îndelung răbdător Sfinte Evlampie, dar tu în toate ai rămas neclintit fiind mereu vindecat de Dumnezeu căruia Îi strigai necontenit: ***Aliluia!***

Icos 4

Auzind despre puterea mărturisirii tale și noi nevrednicii apelăm la ajutorul tău, slăvite Evlampie și cinstind minunata ta răbdare, îți cântăm cu emoție din inimă:
Bucură-te, adevărata poruncă a numelui lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru Hristos ai îndurat orice chin până la moarte;
Bucură-te, cel care ți-ai omorât patimile prin înfrânare și smerenie;
Bucură-te, cel neclintit în credință, prin care toate armatele demonilor sunt arse;
Bucură-te, că i-ai întărit pe cei slabi în credință prin cuvinte ce izvorau de la Dumnezeu;

Bucură-te, că pe mulți oameni i-ai adus la Hristos prin suferințele tale;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 5

Ai fost binecuvântat de Dumnezeu, Sfinte mucenice Evlampie, fiind vindecat de El când chinuitorii te-au așezat pe un pat aprins, vădindu-se puterea lui Dumnezeu care se desăvârșește în neputință; te rugăm mijlocește și pentru noi care suntem legați de patul patimilor și al păcatelor care ne ard sufletele să fim luminați de lumina Hristos și să Îi cântăm Ziditorului împreună cu tine: Aliluia.

Icos 5

Oamenii privesc minunile lui Dumnezeu care s-au săvârșit prin tine, Sfinte mucenice Evlampie, căci cu rugăciunile tale alungi de la noi închinarea la idoli, fiind întăriți în credința în adevăratul Dumnezeu, astfel încât să nu pierim în întunericul răutății și să moștenim Viața veșnică. Din acest motiv, te rugăm: roagă-te să ne mântuim sufletele, cântând astfel:
Bucură-te, că deși ești tânăr, ai devenit ferm și neclintit în mărturisire;
Bucură-te, slăvit mucenic;
Bucură-te, căci prin sângele tău ți-ai făcut sufletul alb;
Bucură-te, căci ai băut paharul suferinței până la capăt;
Bucură-te, dătătorule de vindecare, alungând moartea;
Bucură-te, mijlocitor pentru mântuirea noastră înaintea lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 6

Ai fost propovăduitorul adevărului lui Hristos, purtătorule de chinuri Sfinte Evlampie, dărâmând în numele lui Hristos idolii și capiștile lor, mai ales capiștea idolului războiului Ares, Marte înlăturând orbirea oamenilor față de Dumnezeu și învățându-i să I se roage: ***Aliluia!***

Icos 6

Ai strălucit ca o lumină strălucitoare, Sfinte mucenic Evlampie, slăvind pe Domnul cu viața ta slăvită și îndemnându-ne să Îl iubim pe Dumnezeu mai mult decât orice altceva. În același mod, du-ne cu rugăciunile tale la Lăcașul ceresc, pe cei care îți cântăm:
Bucură-te, că ți-ai jertfit sufletul pentru numele lui Hristos;
Bucură-te, că prin chin te-ai suit la Viața veșnică;
Bucură-te, îndurând rănile trupului pentru a-ți dărui sufletul lui Hristos;

Bucură-te, disprețuind frumusețea acestei lumi;
Bucură-te, învingător al credinței drepte;
Bucură-te, propovăduitor neobosit al poruncilor Evangheliei;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 7

Dorind să fie alături de tine pentru a moșteni Viața veșnică, sora ta binecuvântata Sfânta Evlampia a venit la judecător și și-a mărturisit credința în Hristos, iar tu, Sfinte Evlampie, înțelepțit de Dumnezeu, I-ai mulțumit Domnului pentru o asemenea purtare de grijă pentru mântuirea surorii tale, cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 7

Domnul a săvârșit o nouă minune, Sfinților mucenici Evalmpie și Evlampia, căci prin voi s-a arătat harul Lui când ați fost aruncați amândoi într-un cazan care fierbea, iar trupurile voastre au ieșit nevătămate. Cei două sute de bărbați care au văzut această minune s-au bucurat și, după ce au crezut în Hristos, s-au mărturisit ca fiind creștini și au primit moarte mucenicească. Noi vă slăvim cu multă dragoste:
Bucurați-vă, că ați trecut cu răbdare de norii chinului;
Bucurați-vă, că soarele a strălucit pentru voi prin harul lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, cei legați de iubirea frățească și duhovnicească, împreună părtași la chinuri;
Bucurați-vă, vindecând bolile cu har de sus;
Bucurați-vă, căci ne înflăcărați inimile cu dragoste pentru Hristos, aducând dispreț pentru toată toată lingușirea lumească;
Bucurați-vă, cei luminați de strălucirea Sfintei Treimi, distrugând întunericul capiștelor și a idolilor;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 8

Cei care nu cunosc puterea lui Dumnezeu nu pot să-l vadă și să-l audă pe cel rău chinuit, căci nu înțeleg cum un trup slab poate îndura astfel de chinuri pentru Hristos, Sfinților binecuvântați Evlampie și Evlampia. Noi, slăvind pe Dumnezeu strigăm cu dragoste: ***Aliluia!***

Icos 8

Dumnezeul puterilor și cel mai dulce Iisus Hristos pe care L-ați iubit din tot sufletul, auzind rugăciunea voastră caldă cântând cântarea celor trei tineri în cuptorul de

foc, a transformat căldura în rece și v-a păzit nevătămați. În același mod, vă aducem laude:
Bucurați-vă, că ați înlăturat căldura foclui prin rugăciunile voastre către Domnul;
Bucurați-vă, bucurie veșnică în Împărăția Cerurilor;
Bucurați-vă, căci ne udați sufletele cu roua harului coborât din Rai;
Bucurați-vă, cu curaj suferind pentru Hristos, împodobiți cu cununi nepieritoare;
Bucurați-vă, că pe piatra suferinței voastre s-a întemeiat credința celorlalți oameni;
Bucurați-vă, căci ați distrus răul cu jertfa sângelui vostru, prin distrugerea jertfelor de sânge ale idolilor;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 9
Toată firea îngerească s-a bucurat de curajul vostru, Sfinților mucenici Evlampie și Evlampia, căci voi nu v-ați temut chiar până la moarte să îndurați chinurile pentru Hristos; din acest motiv, învățați-ne și pe noi să nu fim lași în încercările noastre, ci să ne punem toată speranța în Unul Dumnezeu, strigând către El: ***Aliluia!***

Icos 9
Ritorii cei fără de glas nu pot înțelege măreția faptelor voastre pe care le-ați îndurat pentru Hristos, purtătorilor de chinuri Sfinților Evlampie și Evlampia. Iar noi, chiar dacă suntem nedumeriți, vă lăudăm puterea și credința, și vă cântăm:
Bucurați-vă, căci pentru slăvite suferințe ați primit cununi din mâna Domnului;
Bucurați-vă, căci ați îndurat chinuri pentru Ziditorul sufletelor;
Bucurați-vă, căci Dumnezeu este minunat în sfinții Săi;
Bucurați-vă, căci slăviți numele lui Hristos în toată lumea;
Bucurați-vă, întărirea creștinilor ortodocși;
Bucurați-vă, mângâiere tuturor celor ce vin la voi în rugăciune;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 10
Ați fost mântuiți și primiți la Viața veșnică binecuvântată în Împărăția lui Hristos, Sfinților mucenici Evlampie și Evlampia, dându-vă fără teamă sufletele în mâna lui Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 10
Sfinților purtători de chinuri ai lui Hristos, cu zidul rugăciunilor voastre protejați-ne de toate necazurile și nenorocirile, apărați-ne pe toate căile vieții noastre, iar noi cu mulțumire vă numim:

Bucurați-vă, pentru prevestirea ajutorului de la Hristos;
Bucurați-vă, mijlocitori slăviți pentru cei care cred în Hristos;
Bucurați-vă, vindecând durerile sufletului cu untdelemnul rugăciunilor voastre;
Bucurați-vă, adăpându-i din Apa vieții pe cei care însetează după Adevărul lui Hristos;
Bucurați-vă, arătând mijlocirea voastră milostivă credincioșilor;
Bucurați-vă, acoperindu-i pe păcătoșii pocăiți cu ajutorul vostru;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 11
Vă aducem cântare milostivă, Sfinților cinstiți Evlampie și Evlampia, vă slăvim viața minunată și mucenicia pentru Dumnezeu care v-a întărit, cântând: ***Aliluia!***

Icos 11
Sufletele voastre luminate cu Lumina cerească s-au urcat la Ziditorul Dumnezeu cu cântare îngerească, binecuvântați purtători de chinuri Sfinților Evlampie și Evlampia. Acum când stați la tronul Preasfintei Treimi faceți rugăciuni pentru noi, păcătoșii, care vă cântăm laude:
Bucurați-vă, căci noi lăudăm amintirea voastră pe pământ;
Bucurați-vă, căci bucuriile voastre sunt multe în Rai;
Bucurați-vă, cei ce ați primit darul de a-L vedea pe Dumnezeu, fiind cu inima curată;
Bucurați-vă, cântând laudă Lui neîncetat;
Bucurați-vă, trăind acum Viața binecuvântată a Ierusalimului Ceresc;
Bucurați-vă, slujitori de cinste ai Sfintei Treimi;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 12
Ați primit har de la Dumnezeu, Sfinților mucenici Evlampie și Evlampia, și prin rugăciunile voastre vindecați bolnavii, aduceți mângâiere celor îndurerați, îi întăriți pe cei slabi de inimă, învățându-i pe toți cei care vor să trăiască cu evlavie pe calea vieții drepte în Hristos, cântându-I cu emoție: ***Aliluia!***

Icos 12
Slăvim faptele voastre minunate sfinților mucenici, vă lăudăm curajul și răbdarea, puterea și tăria suferinței pentru Hristos, strigând:
Bucurați-vă, hrană plină de milă pentru văduve și orfani;
Bucurați-vă, păzitori în curăția fecioriei;

Bucurați-vă, aducând bucurie celor ce plâng și sunt osteniți;
Bucurați-vă, întărirea celor ce se clatină în credință;
Bucurați-vă, că ne priviți din Rai;
Bucurați-vă, că ne duceți rugăciunile la Domnul;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 13 (de 3 ori)
Sfinți slăviți purtători de chinuri ai lui Hristos, Evlampie și Evlampia, primiți această cântare a noastră și rugați-vă Domnului să ne dea putere să rămânem până la capăt în Sfânta Sa Biserică, să ne ierte toate păcatele și să ne mântuiască sufletele, ca veșnic să Îi cântăm împreună cu voi și cu toți sfinții: ***Aliluia!***

Se spune apoi, iarăşi:

Icos 1
Ați fost precum îngerii, Sfinților Evlampie și Evlampia, primind cununa mucenițiciei, căci Duhul Sfânt a fost cu voi deși ați fost chinuiți și v-a întărit în toată suferința. Iar noi, tineri și bătrâni, vă rugăm să primiți aceste cântări de mulțumire:
Bucurați-vă, răsăriți din rădăcina nobilă a credinței înmiresmate;
Bucurați-vă, împodobiți cu har pentru Biserica lui Hristos;
Bucurați-vă, că inimile voastre credincioase au fost luminate de har;
Bucurați-vă, că în mod firesc ați luat armele rugăciunii împotriva împăratului lumesc;
Bucurați-vă, că v-ați albit sufletele în sângele muceniciei;
Bucurați-vă, că ați primit coroanele nepieritoare de la Domnul;
Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!

Condacul 1
Îi cinstim pe frații aleși de Dumnezeu, pe Sfinții Evlampie și sora lui, Evlampia ridicându-le cântări sfinte căci ei ne eliberează de necazuri prin rugăciunile lor și le strigăm cu recunoștință: ***Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos, aducându-ne binecuvântare!***

Se spune apoi, această:

Rugăciune

Sfinților mucenici Evlampie și Evlampia alergăm la sprijinul vostru cel ceresc, cerând ajutorul vostru, vă rugăm primiți rugăciunile noastre voi cei ce ați primit moa-

rtea cea mucenicească pentru Domnul nostrum, Iisus Hristos. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, căci El este iubitor de oameni și mult-milostiv, să ne salveze de foc, de sabie, de dușmanii sufletului și războiul cel dintre noi; să nu ne condamne pe noi păcătoșii după nelegiuirile noastre, iar noi să nu întoarcem binele care ni se dă de la Dumnezeul atotputernic spre rău, ci să îl înmulțim spre slava numelui Său cel sfânt și spre slăvirea mijlocirii voastre cea puternică.

Domnul să ne dea prin rugăciunile voastre liniște în gândire, să ne păzească de patimile aducătoare de moarte și de orice întinare; să întărească una Biserica Sa Sfântă, sobornicească și apostolească în întreaga lume, și să fim învredniciți a ne împărtăși cu Sfântul Său Trup și Sânge.

Rugați-vă cu sârguință, sfinților mucenici, ca toți să trăim în pace și evlavie și să fim binecuvântați cu Viața veșnică în Rai prin harul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine toată slava, cinstea și mărirea împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/10/24/acatistul-sfintilor-evlampie-si-sora-lui-evlampia-10-octombrie/

https://salutis8.wordpress.com/2022/10/09/acatistul-sfintilor-mucenici-evlampie-si-evlampia/

Imnografie

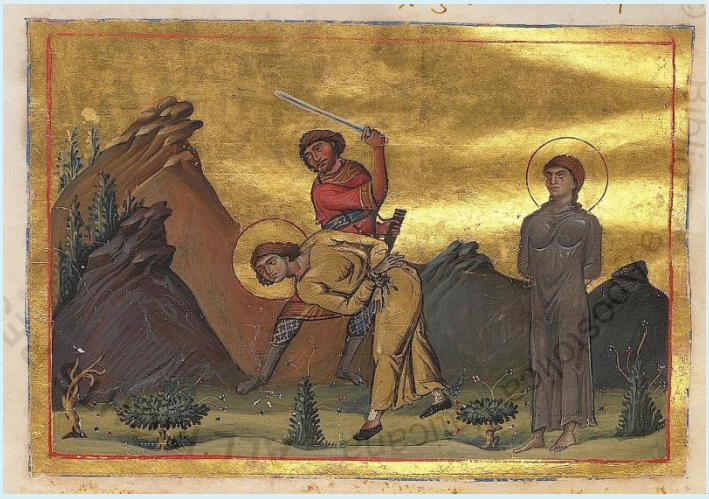

Condacul Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia, sora lui, glasul 3: Pe vitejii mucenici şi fraţi după trup, pe înţeleptul Evlampie şi pe Sfânta Evlampia să-i cinstim; că aceştia uneltirile tiranilor le-au ruşinat, cu puterea Celui ce S-a răstignit; pentru aceasta s-au arătat mucenicilor mărire, împreună şi laudă.

Troparul Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia, sora lui, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfinților mucenici Evlampie și Evlampia, sora acestuia (10 octombrie) - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/video-troparul-sfintilor-mucenici-evlampie-evlampia-sora-acestuia

Sinaxar - Sfântul mucenic Evlampie și sora sa, Evlampia - 10 octombrie:
https://www.trinitas.tv/sfantul-mucenic-evlampie-si-sora-sa-evlampia-10-octombrie/

SFINȚII ZILEI
TRINITASTV
EVLAMPIE ȘI EVLAMPIA AU FOST DENUNȚAȚI AUTORITĂȚILOR PENTRU FAPTUL CĂ ERAU CREȘTINI.
SFÂNTUL MUCENIC EVLAMPIE ȘI SORA SA, EVLAMPIA
10 OCTOMBRIE

SFINȚII ZILEI
CEI DOI FRAȚI AU PĂTIMIT MOARTE MARTIRICĂ ÎN NICOMIDIA.
SFÂNTUL MUCENIC EVLAMPIE ȘI SORA SA, EVLAMPIA
10 OCTOMBRIE

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia

În vremea împărăţiei lui Maximilian, fiind mare prigoană asupra creştinilor, mulţi dintre credincioşi, lăsându-şi casele, de frica prigonitorilor se ascundeau prin munţi, prin peşteri şi prin pustietăţi.

În acea vreme, un tânăr de neam nobil, care îşi avea moşia în ţinutul Nicomidiei, anume Evlampie, creştin cu credinţa şi cu faptele, ascunzându-se împreună cu alţi creştini, a fost trimis de aceştia în cetate ca să cumpere pâine şi în ascuns să le-o aducă în pustie.

Ajungând el în Nicomidia, a văzut deasupra porţilor cetăţii o poruncă împărătească scrisă pe hârtie privitoare la uciderea creştinilor. Evlampie a citit-o şi a râs de o aşa nebunie a necuratului împărat, care s-a înarmat nu spre vrăjmaşi, ci spre cei nevinovaţi, încât singur aduce la pustiire împărăţia sa, ucigând mulţime de popor creştinesc. Şi îndată închinătorii la idoli l-au prins pe fericitul Evlampie, l-au legat şi apoi l-au dus la nedreapta judecată.

Iar judecătorul cel fără de lege, văzându-l pe Evlampie tânăr şi frumos la faţă, mai întâi l-a amăgit cu cuvinte viclene ca să se închine idolilor, zicându-i: "Însăşi faţa ta te arată că nu faci parte dintre oamenii cei proşti, ci că eşti de neam nobil şi cinstit. Deci să nu doreşti, frumosule tânăr, ca în deşert să pierzi un chip aşa de frumos ca acesta şi să aduci întru necinste neamul tău cel bun, ci îngrijeşte-te ca mai bine să-ţi înmulţeşti slava şi cinstea ta şi a întregului tău neam, pentru că de vei asculta porunca împărătească şi de te vei închina împreună cu noi zeilor, apoi vei fi cinstit şi slăvit de noi toţi, iar de la împărat vei primi daruri şi la o înaltă dregătorie te va

ridica şi vei petrece în fericire zilele tale. Ascultă-mă, dar, pe mine, care te sfătuiesc de bine şi în acelaşi gând să fii cu noi. Iată, deschise îţi sunt capiştile, înainte îţi stau mulţime de zei, altarele sunt pline de jertfe şi toţi se veselesc de zei, închinându-se lor. Deci, intră şi tu şi te închină zeilor, ca şi tu să afli multe bunătăţi şi pe noi să ne umpli de veselie, iar pe zei îi vei avea întotdeauna milostivi".

Sfântul Evlampie, umplându-se de Duh Sfânt, a răspuns vicleanului judecător, zicând: "Inima ta este plină de înşelăciune şi pe buzele tale sunt cuvinte viclene; deşarte şi mincinoase sunt toate făgăduinţele tale. Nu mă vei amăgi pe mine, înşelătorule, şi cu acestea nu mă vei întoarce de la Hristosul meu. O, de ai voi tu să asculţi cuvintele mele cele nemincinoase şi sfatul meu cel neviclean şi de ai cunoaşte pe Dumnezeul cel adevărat pe care eu îl cinstesc şi mă închin Lui, eu ţi-aş fi făgăduit de la Dânsul, nu cinste şi mărire nevrednică, vremelnică şi deşartă, ci vrednică şi adevărată, precum şi daruri şi bogăţii pe care nici tu, nici împăratul tău, nici toată lumea nu le are acum. Dar de vreme ce eşti surd ca o aspidă şi nu asculţi pe acela care îţi grăieşte cuvinte folositoare, de aceea vei moşteni partea zeilor tăi în gheena focului, iar pentru aducerea necuratelor jertfe tu însuţi vei fi jertfă viermilor celor neadormiţi. Iar eu jertfesc jertfă de laudă, nu diavolilor, ci Dumnezeului meu şi voi da Celui Prea Înalt rugăciunile mele".

Judecătorul, auzind acestea, a început a-l îngrozi cu chinurile. Însă fără teamă el se arăta gata la toate muncile pentru Iisus Hristos, Domnul său. Atunci judecătorul a poruncit ca să fie dezbrăcat, întins la pământ şi bătut cu vine. Şi fiind bătut sfântul fără cruţare, a răbdat multă vreme cu bărbăţie şi deşi avea mare durere din cauza loviturilor ce i se dădeau, arăta ca şi cum n-ar fi simţit nici o durere, cu aşa de mare bărbăţie suporta chinurile.

Iar schingiuitorul, văzând răbdarea lui, s-a pornit cu şi mai crudă minie împotriva lui şi a poruncit să fie spânzurat pe un lemn şi să-i strujească trupul cu unelte de fier. Şi era atât de rănit mucenicul, încât se vedeau şi oasele prin rănile lui cele adânci. Iar după acele chinuri mucenicul zăcea pe pământ, rănit şi însângerat tot, încât tot trupul lui era o rană; şi nici nu s-au sfârşit durerile, căci alt chin a scornit judecătorul asupra lui: a poruncit ca să-i lege şi să-i strângă tare degetele de la mâini şi de la picioare cu nişte curele subţiri, chinuri pe care mucenicul le răbda cu multă durere încât încheieturile degetelor se desfăceau din alcătuirile lor.

Nici cu aceasta nu s-a potolit mânia schingiuitorului, ci a mai adăugat încă şi alte chinuri, pentru că a poruncit să fie înroşit în foc un pat de fier şi pe acel pat să fie întins sfântul, ca astfel, rămăşiţa trupului său să se topească ca ceara în văpaia

focului. Şi fiind înroşit în foc acel pat, Sfântul Evlampie şi-a făcut semnul crucii şi s-a culcat pe acel pat ca pe un aşternut moale şi trupul lui se frigea şi se topea ca nişte carne de mâncare şi era gata să moară într-un chin ca acela - pentru că nu mai era cu putinţă ca trupul să rămână viu în acel foc - însă Atotputernicul Dumnezeu îl ţinea viu pe robul Său şi stătea sufletul în el mai presus de fire, ca astfel puterea lui Dumnezeu să strălucească desăvârşit şi răbdarea mucenicului să fie văzută de toţi.

Când aşteptau toţi ca Evlampie să adoarmă cu somnul morţii pe acel pat înroşit, îndată sfântul a simţit în el o putere şi, sculându- se de pe pat, umbla sănătos ca şi cum n-ar fi fost chinuit. Şi crezând din tot sufletul în Domnul Dumnezeul său, s-a prefăcut ca şi cum s-ar învoi cu necredinţa păgânilor. Pentru aceea îl duseră cu cinste în capiştea idolească şi toţi se bucurau împreună cu judecătorul, părându-le că Evlampie s-a depărtat de Hristos şi vrea să se închine la idolii lor. Mulţime de popor, urmându-l, mergeau la capişte, iar sfântul se ruga în sine cu tot dinadinsul lui Dumnezeu şi către Iisus Hristos să arate puterea Sa, să lumineze pe poporul cel orbit şi să se prea mărească numele Său cel Sfânt.

Şi când a intrat în capişte l-a văzut pe idolul Marte, cel mai mare şi mai frumos dintre idoli şi apropiindu-se de acela a zis: ***"Cu numele Domnului meu Iisus Hristos îţi poruncesc, idole mut şi neînsufleţit, să cazi la pământ şi să te faci praf".***

Şi acestea zicându-le sfântul, îndată idolul a căzut cu zgomot mare şi s-a sfărâmat în bucăţi. Acest lucru văzându-l oamenii, au strigat: "Dumnezeul creştinilor este mare şi puternic".

Apoi, mulţi oameni din acel popor au crezut în Hristos, iar judecătorul s-a pornit cu şi mai mare mânie împotriva lui Evlampie şi, luându-l, l-a supus iarăşi la chinuri.

Auzind acestea sora lui, care se numea Evlampia, cum că fratele ei Evlampie păti-meşte chinuri pentru Hristos, a alergat degrabă acolo şi stând în mijloc, cu mare glas a zis către fratele ei: "Oare nu o maică ne-a născut pe noi? Oare nu acelaşi piept ne-a hrănit pe noi? Şi nu suntem amândoi învăţaţi a crede în Unul Dumnezeu? Deci, pentru ce tu, pătimind pentru Hristos, mă lipseşti pe mine de aceeaşi cinste? Pentru ce nu mi-ai spus şi mie, ca de la început să sufăr împreună cu tine toate chinurile? Pentru că şi eu vreau să mor pentru Domnul meu ca şi tine, ca să ştie toţi schingiuitorii că sunt creştină şi sunt gata să mor pentru Hristos". *Iar către judecător a zis:* ***"Ascultă-mă, judecătorule, ca să ştii cine sunt: sunt roaba lui Hristos. El este viaţa mea şi bucuria sufletului meu. Pe El îl iubesc şi Lui voiesc să-i fiu jertfită; deci pregăteşte foc, adu fiare, pune roa-***

tele cele de chinuri, ascute săbiile şi scorneşte orice chinuri voieşti şi chinuieşte-mă pe mine pentru Hristosul meu, căci sunt gata să le rabd pe toate, la fel cum a răbdat şi iubitul meu frate, Evlampie".

Atunci călăul judecător auzind acestea, a poruncit ca sfânta să fie bătută peste obraz. Şi au bătut-o aşa multă vreme, încât frumuseţea feţei sale s-a schimbat şi îi curgea sânge din nas şi din gură.

Iar Sfântul Evlampie o întărea pe sora sa cu cuvinte de mângâiere, zicând: ***"Nu te teme, soro, de cei ce ucid trupul, căci sufletul nu-l pot ucide".***

Apoi, după porunca călăului, a fost pregătită o căldare cu apă fiartă, ca să fie aruncaţi amândoi, Evlampie şi Evlampia. Şi când voiau să-i arunce, Evlampie, grăbindu-se, a intrat singur în căldare, iar Evlampia, ca o copilă tânără, a început a se cam înfricoşa. Şi fratele ei, văzând-o că se îndoia, o chemă la sine, în căldarea care fierbea, zicându-i: ***"Nu te teme, soro, îndrăzneşte de intră aici, căci precum mă vezi pe mine nevătămat şi nesimţind nici o durere, aşa şi tu, numai de te vei atinge de căldarea aceasta arzătoare şi îndată vei simţi ajutorul lui Dumnezeu şi vei rămâne nevătămată".***

Sfânta, auzind acestea, a intrat degrabă alături de fratele ei în căldare şi îndată s-a stins puterea focului şi căldarea s-a răcit, iar sfinţii, rămânând nevătămaţi, cântau şi îl slăveau pe Dumnezeu.

Poporul, văzând şi această minune, două sute de bărbaţi au crezut în Hristos care mărturisindu-se că sunt creştini, au murit ucişi cu sabia de mâinile nelegiuiţilor închinători de idoli.

Iar judecătorul cel fără de lege a poruncit să-i scoată ochii Sfântului Evlampie iar Sfânta Evlampia să fie spânzurată de păr şi să fie bătută.

Şi ea, răbdând, zicea: "Mulţumesc Ţie, Dumnezeule, Ziditorul meu, că m-ai învrednicit pe mine, roaba Ta, să pătimesc pentru Sfântul numele Tău".

Apoi judecătorul a poruncit să fie încins foarte tare un cuptor şi să fie aruncaţi sfinţii în acel cuptor. După ce au ars cuptorul, Sfântul Evlampie, fiind orb, a fost dus de mână de către ostaşi şi a fost aruncat acolo. Pe Sfânta Evlampia nu trebuia s-o ducă cineva şi s-o arunce acolo, ci a mers singură cu bucurie şi degrabă a intrat ca într-o cameră în acel cuptor înfierbântat. Însă nici acolo sfinţii n-au fost vătă-

maţi, pentru că focul s-a schimbat în răcoare, iar ei, umblând prin mijlocul văpăii, glăsuiau cântarea celor trei tineri din Babilon şi binecuvântau pe Dumnezeu.

Judecătorul, neştiind ce să mai facă cu dânşii, a hotărât să fie tăiaţi de sabie. Legându-le mâinile la spate ostaşii i-au dus departe, iar când au ajuns la locul de pedeapsă, Sfântul Evlampie şi-a pus sub sabie cinstitul său cap şi ostaşii l-au tăiat, iar Sfânta Evlampia, mai înainte de a fi ucisă şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, iar ostaşii văzând-o moartă nu i-au mai tăiat capul.

Şi aşa Sfântul Evlampie, împreună cu sora lui Evlampia, sfîrşidu-şi nevoinţa muceniciei, au mers împreună la purtătorul de nevoinţă Hristos, ca să ia de la El cununa despărţirii. Cu ale căror rugăciuni să ne învrednicească şi pe noi împărăţiei Sale Domnul nostru Iisus Hristos, căruia, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, I se cuvine cinstea şi mărirea în veci. Amin.

Sfinții mucenici Evlampie și Evlampia - drumul spre sfințenie

Râzând de porunca împăratului Maximilian de a fi uciși creștinii, Sfântul Evlampie a fost torturat în nenumărate feluri și a murit pentru numele Domnului împreună cu sora lui, Evlampia, prețuind mai mult Viața veșnică, decât pe cea trecătoare.

***

Viețuind în Nicomidia, pe când împărățea Maximilian, Sfântul Evlampie a râs de porunca împăratului de a fi uciși creștinii, privind-o ca pe o nebunie aruncată asupra celor nevinovați. Prins de ostașii împăratului și adus la judecată, tânărul a refuzat să se închine idolilor, așa că a fost bătut cu vine, spânzurat pe lemn, ars pe un pat de fier, dar el din toate ieșea sănătos, căci puterea Domnului era cu el.

Prefăcându-se apoi că dorește să se închine zeilor, a fost dus în capiște și poruncindu-i idolului să se sfărâme, în numele Domnului, le-a distrus templul închinătorilor la idoli.

Torturat și mai tare, de această dată împreună cu sora lui, care venise să îl îmbărbăteze, a adus la credință peste 200 de oameni, care au murit apoi uciși de sabie, așa cum a sfârșit și Sfântul Evlampie, întrucât în nici un alt chip nu reușise împăratul să îl rănească.

Iar sora lui, Evlampia, a trecut la Domnul înainte ca ostașii să apuce să îi taie capul.

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Evlampie şi sora sa, Evlampia; Sfântul cuvios Teofil mărturisitorul

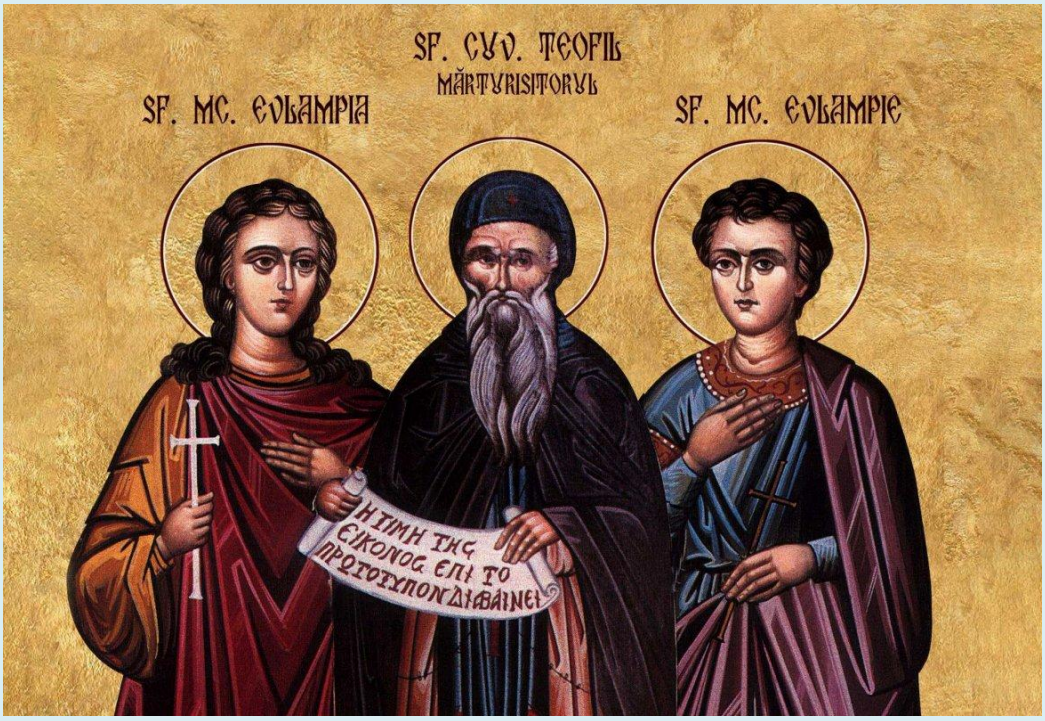

Sfinţii mucenici Evlampie şi sora sa Evlampia au trăit pe vremea lui Maximian (286-305), pe când în Nicomidia era dregător Maxim. Din cauza prigoanei, împreună cu mai mulţi creştini se ascundeau în munţi şi prin pustietăţi.

Evlampie, fiind trimis oarecând să cumpere pâine din oraş, a fost prins de închinătorii la idoli şi dus în faţa judecătorului. Acolo, el a mărturisit cu mult curaj că este creştin, refuzând să aducă jertfe lui Marte. În loc să jertfească, a poruncit idolului să cadă, şi căzând s-a sfărâmat în bucăţi.

Deci, fiind chinuit, a venit la groaznica privelişte şi sora sa, Evlampia, care mărturisind că este creştină se ruga de prigonitori să fie părtaşă la chinurile fratelui ei.

Şi băgându-i pe amândoi într-un cazan cu apă clocotită, Sfinţii Evlampie şi Evlampia au rămas nevătămaţi. Văzând aceasta, mulţi păgâni au crezut în Domnul Iisus Hristos.

Apoi, celor doi li s-au tăiat capetele, primind astfel cununa muceniciei.

***

Sfântul cuvios Teofil mărturisitorul (sec. VIII) s-a născut din părinți creștini într-un sat din orașul Tiberiapolis.

La vârsta de 13 ani s-a dus în munte la cuviosul Ștefan sihastrul și l-a rugat să îl primească în viața călugărească. După trei ani de rugăciuni și ascultare s-a făcut monah.

Teofil a trăit în pace până în vremea împăratului iconoclast Leon Isaurul (717-741).

A fost supus supliciilor și dus în Niceea la judecată. Aici, cuviosul Teofil l-a convins pe judecător asupra cinstirii sfintelor icoane, care i-a dat voie să plece.

Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici Evlampie şi sora sa, Evlampia; Sfinții cuvioși Vasian și Teofil mărturisitorul

Sfinții mucenici Evlampie și Evlampia († 303)

Evlampie era un tânăr creștin și bogat din părțile Nicomidiei și părăsindu-și ascunzișul din munte pentru a cumpăra mâncare, deoarece în acea vreme creștinii erau prigoniți de către Dioclețian, găsește la poarta Nicomidiei o poruncă scrisă de ucidere a creștinilor, dată de către împăratul Dioclețian.

Citind, a râs de nebunia împăratului care omora poporul nevinovat. Pentru acest lucru a fost prins și dus înaintea judecătorului Maxim care a încercat în zadar să îl facă să apostazieze. A fost supus supliciilor, însă Dumnezeu i-a dat putere și a rămas în viață.

Fiind dus în templul lui Ares, Sfântul mucenic Evlampie s-a rugat lui Dumnezeu și idolul s-a prăbușit. Deși mulți păgâni au crezut în acel moment și s-au convertit la creștinisim, Evlampie a fost în continuare chinuit.

Aflând Evlampia că fratele ei este chinuit, s-a dus înaintea judecătorului Maxim și a mărturisit că și ea este creștină, dorind să pătimească alături de fratele ei.

Astfel, nereușind prin nici un chin să îi facă să apostazieze pe cei doi frați, păgânii i-au dus în afara orașului și Sfântului mucenic Evlampie i-au tăiat capul, iar Sfânta muceniță Evlampia și-a încredințat sufletul lui Dumnezeu înainte de a fi omorâtă.

Troparul Sfinților mucenici Evlampie şi Evlampia, sora lui - glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sfântul cuvios Vasian (sec. V)

Sfântul cuvios Vasian era originar din Siria, iar în timpul împăratului Marcian (450-457) a întemeiat o mănăstire în Constantinopol.

A trecut cu pace la Domnul, iar împăratul a zidit o biserică în numele lui.

Sfântul cuviosul Teofil mărturisitorul (sec. VIII)

Sfântul cuviosul Teofil mărturisitorul s-a născut din părinți creștini într-un sat din orașul Tiberiapolis. La vârsta de 13 ani s-a dus în munte la cuviosul Ștefan sihastrul și l-a rugat să îl primească în viața călugărească. După trei ani de rugăciuni și ascultare s-a făcut monah.

Teofil a trăit în pace până în vremea împăratului Leon Isaurul (717-741), împărat iconoclast.

A fost supus supliciilor și dus în Niceea la judecată. Aici, cuviosul Teofil l-a convins pe judecător asupra cinstirii Sfintelor icoane care i-a dat voie să plece.

Proloagele din 10 octombrie

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Luna octombrie în 10 zile: Sfinţii mucenici Evlampie şi Evlampia (+303).

Aceşti sfinţi mucenici au fost pe vremea împărăţiei lui Maximian (286-305), pe când în Nicomidia domnea Maxim. Deci, pornindu-se prigoana, mulţi dintre creştini se ascundeau în munte şi prin pustietăţi. Printre cei ascunşi se afla şi un tânăr Evlampie, care a fost trimis în cetate să cumpere pâine.

Şi el, mergând, a văzut cărţile împărăteşti la porţile cetăţii şi, citindu-le, a fost prins de închinătorii la idoli şi dus în faţa judecătorului şi, fiind întrebat, a mărturisit că este creştin. Şi a poruncit judecătorul să fie pus la chinuri, iar tânărul Evlampie le-a îndurat cu multă bărbăţie.

L-au dus apoi în capiştea idolilor şi l-au îndemnat să se închine lui Marte, zeul războiului. Iar el, în loc să jertfească, a poruncit idolului să cadă şi, căzând, s-a sfărâmat în ţăndări.

Deci, încăpând el la chinuri şi mai grele, a venit la privelişte şi sora sa Evlampia care, mărturisind că şi ea este creştină, se ruga de prigonitori să fie părtaşă la chinurile fratelui ei, pentru Hristos.

Şi, băgându-i pe amândoi într-un cazan cu apă în clocot şi rămânând nevătămaţi, multă lume a crezut în Hristos şi li s-au tăiat capetele tuturor, împreună cu dânşii.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre războiul desfrânării.

Un frate era în mare război şi supărare de gândurile desfrânării şi a mers la un stareţ mare şi-l ruga pe el, grăind: "Fă bine şi te roagă pentru mine, că mă supără foarte mult războiul desfrânării". Deci, s-a rugat stareţul pentru dânsul.

Apoi a venit iarăşi a doua oară la stareţ şi acelaşi cuvânt i-a zis. Asemenea şi stareţul nu se lenevea a ruga pe Dumnezeu pentru dânsul şi a zice: "Doamne, arată-mi

mie şederea fratelui acestuia şi din ce parte se năvăleşte satana asupra lui, că m-am rugat şi n-a aflat odihnă".

Şi Dumnezeu i-a descoperit lui despre dânsul. Că l-a văzut pe el şi pe demonul desfrânării şezând aproape de el şi bârfind împreună. Iar îngerul cel trimis lui spre ajutor, departe stând şi mâniindu-se asupra fratelui, că nu se îndreptă spre Dumnezeu, ci se îndulcea cu cugetele şi tot gândul său îl dădea vrăjmaşului. Deci, a cunoscut stareţul că de la fratele este pricina.

Şi i-a zis lui: "Tu te laşi supus, şi te împrieteneşti cu gândul tău şi, de aceea, pătimeşti." Şi l-a învăţat pe dânsul, că se cade a se împotrivi gândurilor.

Iar fratele, aşa făcând, cu rugăciunea stareţului a aflat odihna.

Întru această zi, cuvânt pentru alegerea episcopilor şi a preoţilor şi pentru slujba lor.

Stând ava Amos în Ierusalim şi fiind ales patriarh, au venit toţi egumenii din mănăstirile pustiului la închinăciune şi, cu ei, m-am pogorât şi eu împreună cu egumenul meu.

Şi a început patriarhul a grăi către părinţi: "Rugaţi-vă pentru mine, părinţilor, că mare sarcină şi greu de purtat mi s-a încredinţat mie şi nu puţin mă înfricoşează pe mine acest lucru păstoresc al preoţiei. Lui Petru, adică, şi lui Pavel şi lui Moise, unora ca aceştia le este cu putinţă a păstori sufletele cele cuvântătoare, iar eu sunt mai păcătos decât toţi. Că iată am aflat scris că cinstitul şi fericitul Leon, care a fost întâi stătător al romanilor, a petrecut până la patru zeci de zile în rugăciune, lângă mormântul postolului Petru, şi, vieţuind în post, ruga pe apostol să facă rugăciune lui Dumnezeu pentru dânsul să-i ierte greşelile. Iar după ce s-au sfârşit patruzeci de zile, i s-a arătat lui îngerul, grăindu-i: "M-am rugat pentru tine şi ţi s-au iertat toate păcatele tale. Pentru hirotonie, însă, ai să dai seamă."

Întru această zi, cuvânt din Limonar, despre fapta bună.

Cineva dintre părinţi ne-a spus nouă că un oarecare mirean avea copii, între care era unul, mai mare, cu numele Aviv. Acesta era feciorelnic şi foarte se păzea, cucernic şi postitor şi de la toate înfrânat şi gândea să iasă din lume. Iar tatăl lui îl oprea şi voia a-l încurca în grijile lumii acesteia. Şi era pentru aceasta supărat pe dânsul şi totdeauna îl ocăra pentru multa lui înfrânare. Şi îi zicea lui: "Pentru ce nu

te duci în lucrurile lumii acesteia, ca şi fraţii tăi?" Iar el, răbdând, tăcea. Şi toţi îl iubeau pe el pentru multa lui înţelegere şi pentru cucernicia lui.

Iar, bolnăvindu-se tatăl lui şi apropiindu-se sfârşitul vieţii, rudeniile şi toţi cei ce-l iubeau pe el socoteau că tatăl lui îl urăşte şi-l va lipsi pe el de partea lui de moştenire, fiindcă tatăl său era foarte bogat.
Deci, adunându-se, au mers către tatăl lui şi i-au zis: "Voim să te rugăm pe tine un lucru."

Iar el a zis: "Ce anume?"

Şi ei au zis: "Pentru fiul tău Aviv, ca să nu-l lipseşti pe el de moştenire."

Iar el a zis lor: "Oare mă rugaţi pe mine pentru acela, care nu se îngrijeşte deloc de ale vieţii, ci numai se roagă şi posteşte?"

Şi i-au zis lui: "Aşa".

Şi a grăit lor: "Chemaţi-l aici".

Şi când a intrat la dânsul, a zis lui: "Apropie-te către mine, fiule."

Şi apropiindu-se, s-a întins tatăl său pe sine la picioarele fiului său, plângând şi zicând: "Iartă-mă pe mine fiul meu, şi te roagă lui Dumnezeu pentru mine, ca să mă ierte milostivul Dumnezeu pentru aceasta, că te-am supărat în zadar. Că tu pe Hristos ai iubit, iar eu, ticălosul, lumeşte am judecat."

Şi chemând pe toţi fraţii lui, le-a zis lor: "Iată, de acum fratele vostru Aviv vă este vouă şi tată şi stăpân şi să-l ascultaţi pe el, întru toate ce va porunci."

Iar după ce a răposat tatăl lor, a împărţit lor moştenirea. Şi partea sa a împărţit-o săracilor şi pentru el nu şi-a lăsat nimic. Şi a zidit pentru sine o chilie mică pentru linişte, iar când a isprăvit-o pe ea, s-a îmbolnăvit şi, apropiindu-se vremea sfârşitului său, a venit unul din fraţii lui şi şedea lângă dânsul, iar el a zis: "Mergi, frate, şi fă mângâiere în casa ta, că astăzi este zi sfântă şi praznic" (că era praznicul Sfinţilor apostoli).

Şi a răspuns fratele lui: "Cum te voi lăsa pe tine?"

Iar el a zis: "Mergi, şi când va veni vremea, te voi chema pe tine."

Şi, apropiindu-se ceasul, s-a sculat singur şi a mers la uşa fratelui său şi a lovit în uşă şi, auzind, fratele a cunoscut că-l cheamă. Iar când a venit la fratele lui, acesta s-a culcat îndată şi şi-a dat sufletul său Domnului şi toţi au proslăvit pe Dumnezeu şi s-au minunat de un sfârşit atât de fericit.

Aşa moare cel credincios. El de moarte nu se teme, nici de judecată, că acestea nu se vor atinge de el, după cum ne încredinţează pe noi Domnul Iisus, zicând: "Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel ce M-a trimis are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă." (Ioan,5, 24). Un asemenea sfârşit prea frumos primeşte lupta şi pătimirea creştinului drept-credincios.

O, de ar fi cu putinţă a îndemna pe fiecare la această credinţă, ca să se străduiască spre lupta cea neobosită şi să se lupte el cu toată osârdia, intrând pe uşa cea strâmtă şi fericit să-şi sfârşească alergarea sa. Că acolo îl aşteaptă pe el cununa cea slăvită, neveştejită a fericirii, în Hristos Iisus Domnul nostru, căruia I Se cuvine slava în veci ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 10 octombrie

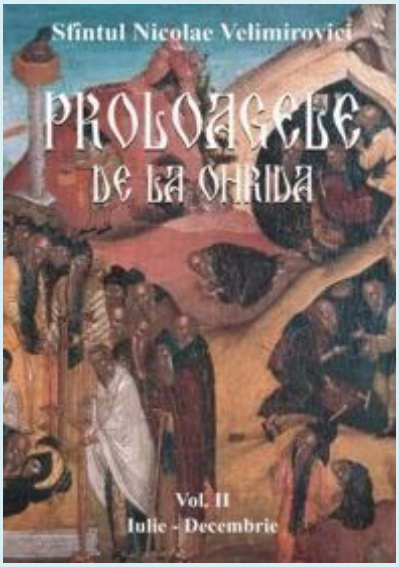

Pomenirea Sfinţilor mucenici Evlampie şi Evlampia

Aceştia au fost fraţi după trup, din Nicomidia. În vremea cumplitelor prigoane împotriva creştinilor de sub Maximian unii credincioşi s-au ascuns, părăsind Nicomidia.

Tânărul Evlampie a fost trimis în cetate ca să cumpere pâine. Acolo el a văzut afişat pe un perete un edict imperial care proclama prigonirea creştinilor. Tânărul a râs de el, 1-a smuls de pe perete şi 1-a rupt. El a fost arestat şi adus înaintea judecătorului.

Judecătorul 1-a sfătuit pe Evlampie să se lepede de Hristos, iar Evlampie 1-a îndemnat mai mult pe judecător să se lepede el de idolii mincinoşi şi să îl recunoască pe Hristos ca pe Unul Dumnezeu cel Viu.

Judecătorul a poruncit biciuirea îndelungată a lui Evlampie, care i-a prefăcut trupul în izvoare de sânge. El a fost torturat şi după aceasta, bestial.

Auzind de chinurile fratelui ei, fecioara Evlampia a venit alergând înaintea judecătorului, spre a muri pentru Hristos împreună cu fratele ei. Ea a fost biciuită până când a început să îi curgă sânge mult pe gură şi pe nas.

Ei au fost după aceasta aruncaţi în păcură clocotită, iar apoi într-un cuptor de foc, dar cu semnul Sfintei Cruci şi întru Numele lui Hristos, focul nu a putut să le facă

nici un rău. în cele din urmă Evlampie a fost decapitat, iar Evlampia a murit mai înainte ca să i se taie capul.

Cu ei împreună au mai fost omorâţi încă două sute de creştini care au crezut în Hristos văzând mucenicia fraţilor Evlampie şi Evlampia, puterea şi minunile dumnezeieşti care s-au lucrat în timpul muceniciei lor. Ei cu toţii s-au încununat cu cununile muceniciei, sălăşluindu-se în locaşurile Patriei cereşti.

Pomenirea Sfinţilor mucenici monahi din Mânăstirea Zografu

După ce împăratul Mihail, paleologul a semnat nelegiuita unire cu Roma de la Lyons, ca să poată obţine sprijin militar din Occident împotriva bulgarilor şi sârbilor, monahii din Sfântul Munte au trimis împăratului scrisoare prin care înfierau această unire eretică şi îl rugau pe împărat să se lepede şi el de ea şi să se întoarcă la Ortodoxie.

Papa a trimis o armată întreagă în ajutorul împăratului. Latinii [romano-catolicii] au intrat în Sfântul Munte şi au comis atrocităţi mai barbare şi mai bestiale decât cele comise de turci de-a lungul a cinci sute de ani. După ce i-au spânzurat pe toţi Părinţii din Protaton [Sinaxa Sfântului Munte, forul conducător al Athosului] şi au omorât mulţime de monahi din Mânăstirile Vatopedi, Ivirul şi altele, ei s-au repezit cu sălbăticie diavolească şi ucigaşă auspra Mânăstirii Zografu.

Fericitul egumen Toma a sfătuit obştea ca oricine dintre ei doreşte să scape cu viaţă, să iasă din Mânăstire şi să se ascundă, iar cei care vor să moară de moarte mucenicească, să rămână. Astfel, în mânăstire au rămas douăzeci şi şase de bărbaţi: Egumenul, douăzeci şi unu de monahi şi patru mireni, lucrători cu mâinile la mânăstire. Ei cu toţii s-au închis în turnul mânăstirii.

Latinii au năvălit înăuntru şi au dat foc turnului. Astfel şi-au aflat mucenicească moarte prin foc cei douăzeci şi şase de monahi eroi, mărturisitori ai lui Hristos.

În timp ce turnul ardea în vâlvătaia focului, cei dinăuntru cântau sfinţii psalmi ai lui David şi Imnul Acatist către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria.

Ei şi-au dat sfintele lor suflete în mâna lui Dumnezeu în zece zile ale lunii octombrie, din anul 1283.

În luna decembrie a aceluiaş an a murit în mizerie împăratul Mihail, paleologul cel lipsit de onoare şi de cinste, pe când regele Milutin al sârbilor s-a ridicat împotriva lui şi ca apărător al Ortodoxiei.

Pomenirea Sfântului cuvios Teofil, mărturisitorul

Teofil a fost de neam slav şi se trăgea din Macedonia, de pe lângă locul numit Strumita. El s-a tuns monah din fragedă copilărie, iar după oarece vreme şi-a întemeiat propria mânăstire.

El a luat suferinţe de la nelegiuitul împărat iconoclast Leon, isaurul şi ar fi murit în torturi, dacă nu ar fi reuşit să îl convingă pe judecătorul Hypaticus de adevărul cinstirii Sfintelor icoane.

Convingându-se că cinstirea sfintelor icoane înseamnă cinstirea adevărului, guvernatorul Hypaticus 1-a eliberat pe Sfântul Teofil.

Astfel sfântul s-a întors la mânăstirea lui şi a trecut la puţin timp după aceea la locaşurile bucuriei celei cereşti, anul fiind 716.

Pomenirea Sfântului mucenic Teotecnus

El a fost ofiţer roman la Antiohia în timpul domniei împăratului Maximian. Când 1-a silit împăratul să jertfească idolilor, el a zis: „Eu în Hristos Domnul cred şi Lui Unuia îi aduc jertfă, jertfă vie, chiar pe mine însumi."

El a fost torturat bestial, apoi înecat în mare, cu o piatră grea atârnată de gât. El a luat cu cinste mucenicia şi s-a încununat cu cununa nepieritoare a veşnicei slave.

Pomenirea Sfântului prea cuvios Vassian

În timpul domniei dreptcredinciosului împărat Marchian, acest sfânt a sosit la Constantinopol din Antiohia, la anul 450. Mare a fost nevoinţa lui şi mare şi puterea făcătoare de minuni lui dăruită de la Domnul.

Sfântul Vassian a dobândit la Constantinopol cam la trei sute de ucenici, între ei s-a numărat şi Sfânta Matrona.

Împăratul Marchian a ctitorit o slăvită mânăstire întru numele Sfântului Vassian, care există şi în ziua de azi.

Cântare de laudă la Sfinţii prea cuvioşi părinţi de la Mânăstirea Zografu

Vitejii de la Zografu cavaleri ai Adevărului sunt,
Care pe ei s-au jertfit
pentru Ortodoxa Credinţă.

Ei pe mândri i~au umilit,
pe neruşinaţii latini,
Înălţându-se la Dumnezeiasca împărăţie cu sufletul.

Flăcările turnului se înălţau la cer,
Din al lor mijloc se înălţau cântările de laudă
Ale monahilor.

La această cutremurată minune întregul cer şi îngerii
Au privit,
Pe când asasinii viermuiau sub ziduri.
Egumenul Sfânt Toma, ca un adevărat tată,
Pe fiii lui duhovniceşti îi îmbărbăta.
El cu dânşii Psalmii lui David început-a să cânte:
Cela ce pe Domnul slăveşte, de moarte nu se teme,
Iar cel care moare pentru Dumnezeu, nu va pieri.
Iată se aduce jertfă, iar altarul jertfei rămâne:
Trupurile se ard, iar sufletele se înalţă sus.

Prin astă jertfă a Mânăstirii Zografu slava sporeşte,
Cu adevărată mărire, până în veac.

Sfântul mare mucenic şi biruitor Gheorghe
Pe ai săi iubiţi cavaleri îi încunună,
Iar Maica lui Dumnezeu îi cinsteşte
Pe noii cereşti cetăţeni.

Se bucură Biserica întru aceşti cavaleri ai dreptăţii
Ei sunt copiii Ei, ramurile ei de rod.

(Mânăstirea Zografu este închinată Sfântului mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă - n. ed. americane.)

Cugetare

Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, numărul cel mai mare de minuni şi de descoperiri cereşti au loc în timpul muceniciei robilor Lui.

În ziua în care latinii s-au năpustit criminal şi asupra Mânăstirii Zografu, un monah vârstnic se afla la ascultare la o distanţă de circa o jumătate de oră de mânăstire. La vremea cuvenită, el citea Acatistul înaintea icoanei Maicii lui Dumnezeu.

Când a început însă să rostească Bucură-te!, el a auzit din icoană un glas care a zis: ***"Bucură-te şi tu, o, bătrâne! Ci acum fugi de aici, ca să nu te pască pierzania; mergi şi zi fraţilor tăi din mânăstire să se zăvorască înăuntru, căci latinii cei luptători contra lui Dumnezeu deja au năvălit cu moarte în Muntele meu şi sunt acum şi de voi aproape."***

Bătrânul atunci a căzut cu faţa la pământ şi a strigat: Şi cum te voi lăsa aici, o, Împărăteasa mea prea bună şi mijlocitoarea mea?

Atunci glasul a zis iar: ***"De mine nu te griji, ci ieşi degrabă!"***

Bătrânul a alergat la mânăstire. Ajungând acolo într-un suflet, el a văzut Icoana înaintea căreia se închinase deja acolo. Bătrânul uimit şi înspăimântat a arătat toate fraţilor lui.

Atunci cu toţii au prea slăvit pe Dumnezeu şi pre Sfânta Lui Maică.

Odată, la un zece octombrie, la ziua prăznuirii celor douăzeci şi şase de mucenici, s-a făcut priveghere mare de toată noaptea. Anul era 1873, iar noaptea era fără lună. La miezul nopţii, pe când monahii cântau Sfânta slujbă şi citeau vieţile Sfinţilor mucenici zografiţi, înaintaşii lor, s-a auzit deodată un zgomot şi deasupra bisericii a venit un stâlp de foc, care se înălţa până la cer. Atât de strălucitor era, încât lucrurile de departe se vedeau limpede, ca la lumina zilei. Această minunată arătare a durat cam un sfert de oră, după care a dispărut.

Luare aminte

Să luăm aminte la minunata venire a lui Dumnezeu înaintea proorocului Ilie (III Regi 19):

- *La cum Ilie, ostenit de nelegiuirile poporului, s-a rugat lui Dumnezeu ca să îi dăruiască moartea;*

- *La cum Domnul 1-a mângâiat pe Ilie, venind la el la Muntele Horeb;*
- *La cum mai întâi a fost vijelie năprasnică, apoi cutremur, apoi foc şi apoi adiere de vânt lin, iar din adierea de vânt lin s-a auzit glasul Domnului.*

Predică despre suferinţele regelui David ca tipuri ale Patimii lui Hristos

Că m-au înconjurat câini mulţi, adunarea celor vicleni m-a împresurat. Străpuns-au mâinile şi picioarele Mele (Psalmul 21: 17-18).

Aceasta este trăirea mistică a lui David, regele care se pocăia, trăire care pre-închipuie profetic Patimile lui Hristos.

Şi toţi care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniţi (II Timotei 3: 12), zice Sfântul apostol Pavel.

După ce regele David a păcătuit, dracii nu au mai venit la el, nici 1-au mai tulburat; dar când a început să se pocăiască şi să se ridice din păcat, direcţionându-şi viaţa pe calea lui Dumnezeu, dracii 1-au înconjurat şi au început să îl chinuie.

Cuvintele de mai sus nu se referă la oameni, ci la diavoli, care uneori îl atacă pe cel care se pocăieşte în mod nemijlocit, iar alteori prin intermediul altor oameni.

Regele David nu ar fi numit câini pe oamenii creaţi de Dumnezeu, cununa întregii zidiri. Ci el a numit câini pe diavoli, căci pe aceştia drepţii îi văd ca pe câini, şerpi, arapi, lei sau în vreun alt oarecare chip. Că prin câini regele David îi are în vedere în acest loc pe diavoli se vede şi din vieţile marilor nevoitori ai pustiei, cărora dracii le apăreau tocmai sub chipuri de câini şi de alte fiare, ca să îi înspăimânte.

Ne lămurim că aşa stau lucrurile şi din cuvintele Mântuitorului, rostite de El pe Cruce: ***Părinte, iartă-le lor, că nu ştiu ce fac (Luca 23: 34).*** Aceasta înseamnă că iudeii nu voia lor o făceau când îl omorau pe Dumnezeu, ci mai curând pe a altora şi anume, a dracilor. Căci mulţi câini s-au adunat, precum şi adunarea celor vicleni, ca să Îl omoare pe Domnul Hristos.

Văzând ispititorul diavol că nu poate să Îl subjuge pe Domnul cu promisiunile lui mincinoase la pustia Muntelui Carantaniei, el a început cu toate puterile să uneltească uciderea Lui de ruşine pe Cruce, prin intermediul celor nelegiuiţi, al câinilor mulţi şi adunării celor vicleni.

Fraţilor, să vedem cât de limpede este prorocia! Străpuns-au mâinile şi picioarele Mele. Aceste cuvinte nu s-ar fi putut împlini cu nimeni altcineva în istoria omenirii, decât numai cu Mântuitorul Cel Răstignit.

Prorocia aceasta merge mai departe, în cele mai mici amănunte: ***împărţit-au hainele Mele loruşi şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţi (Psalmul 21: 20).*** To-tul s-a întâmplat exact aşa cum a fost prorocit, totul!

Diavolul însă s-a înşelat în socotelile lui. El a crezut că Îl poate nimici pe Acela care Singur dă cinste întregii zidiri. Prin slăvita Lui înviere, Domnul Iisus Hristos a biruit şi acoperit de ruşine pe diavolul şi pe toată haita lui de câini şi a dat omului putere şi stăpânire asupra lui.

Întreaga lume păgână nu a putut să scoată nici măcar un singur diavol din vreun om; pe când noi, prin Numele Domnului Hristos şi puterea Crucii Lui putem pune pe fugă legiuni întregi, împrăştiindu-le ca pe un fum şi aceasta pentru că, după Biruinţa învierii lui Hristos, diavolii s-au făcut ca nişte câini bătuţi şi speriaţi.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase Mântuitorul nostru şi Biruitorule al iadului, Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci. Amin.

Icoane

Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
Η ΑΓΙΑ ΕΥΛΑΜΠΤΙΑ
Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ
Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ

Sf. Cuv. Teofil
Mărturisitorul
Sf. Mc. Evlampia
Sf. Mc. Evlampie
Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ
10 octombrie

Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
Η ΑΓΙΑ ΕΥΛΑΜΠΤΙΑ
Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ
Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ
ΑΓΙΟΣ ΟΡΟΣ ΑΘΩΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΜΑΡΤΥΡ. ΚΑΙ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ
ΕΥΛΑΜΠΙΑ ΚΑΙ ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΟΜΟΛΟΓ. ΙΘ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

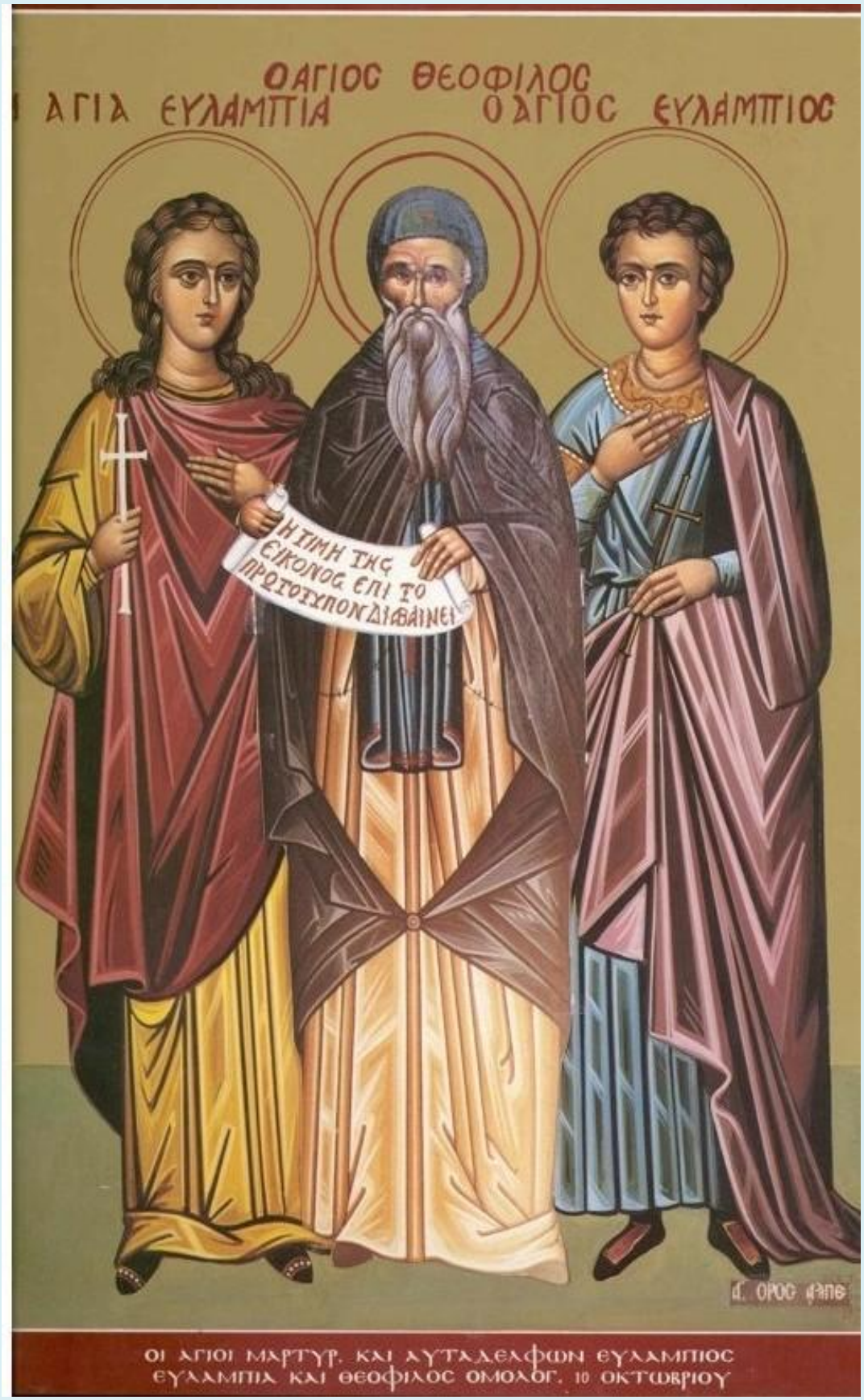
Η ΑΓΙΑ ΕΥΛΑΜΠΙΑ
Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ
Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ
Οι Αγιοι Μαρτυρ. και αυταδελφων Ευλαμπιος Ευλαμπια και Θεοφιλος ομολογ. 10 Οκτωβριου

10 octombrie

SF. MC. EVLAMPIA

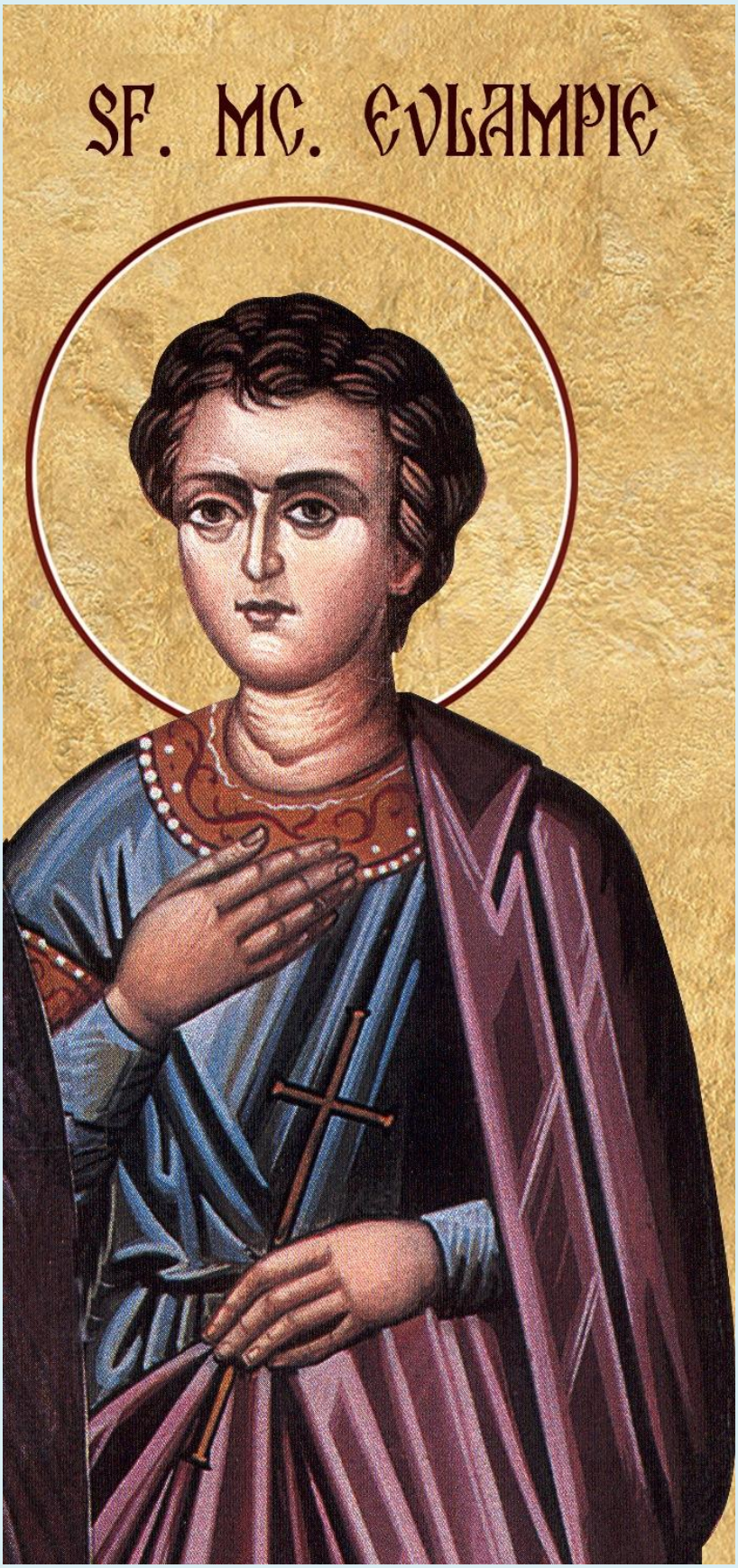
SF. MC. EVLAMPIE

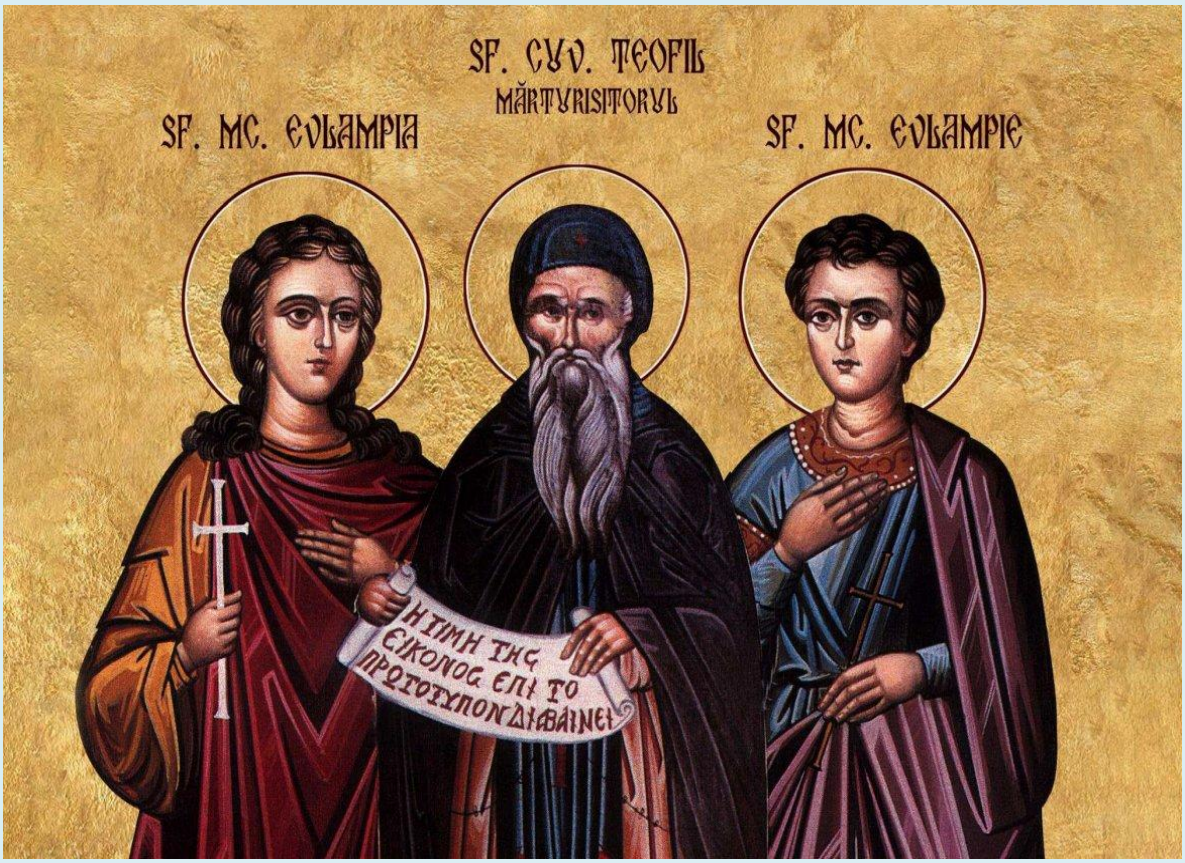
SF. CUV. TEOFIL
MĂRTURISITORUL
SF. MC. EVLAMPIA
SF. MC. EVLAMPIE
Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ

Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
Η ΑΓΙΑ ΕΥΛΑΜΠΙΑ
Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ
Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ

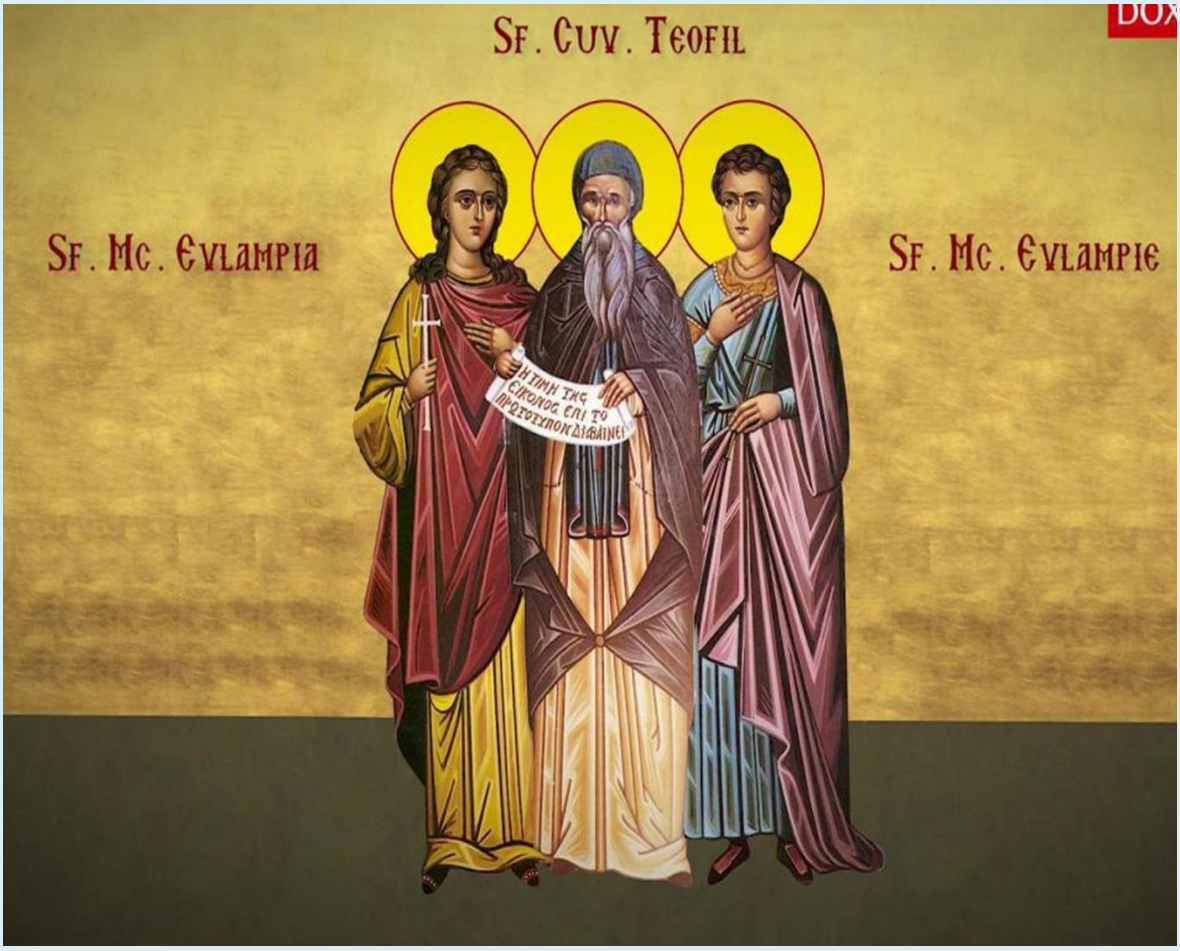
Sf. Cuv. Teofil
Sf. Mc. Evlampia
Sf. Mc. Evlampie

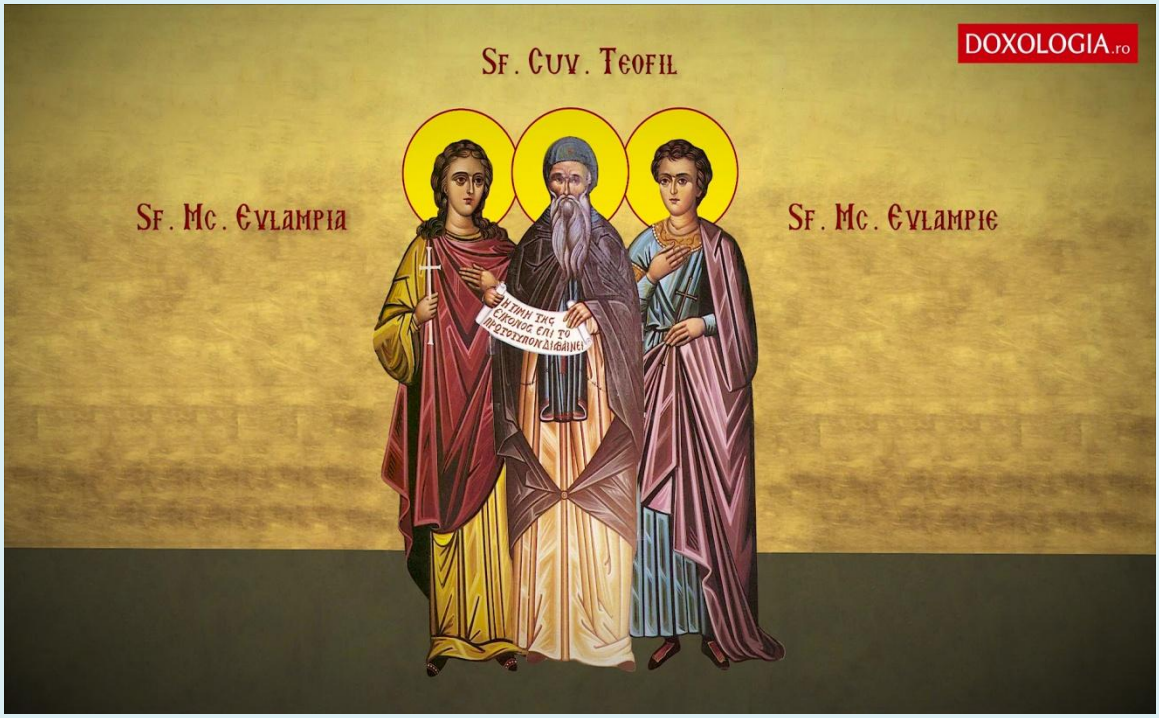
DOXOLOGIA.ro
Sf. Cuv. Teofil
Sf. Mc. Evlampia
Sf. Mc. Evlampie

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΑΝΑΜΠΙΧ.
ΚΑΙ ΑΝΑΜΠΙΑ.
ς
Icon-SV.ru

Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΥΛΑΜ
ΠΙΟΣ

Ὁ Ἅγιος Εὐπλάμιος

Η ΑΓΙΑ ΕΥΠΛΑΜΙΑ

Ὁ Ἅγιος Εὐπλάκιος
Ἡ Ἁγία Εὐπλακία

Ὁ Ἅγιος Εὐπλάκιος
Ἡ Ἁγία Εὐπλακία

Bucurați-vă, Sfinților Evlampie și Evlampia, mucenici ai lui Hristos!